

Naša Luč

10+1966

Kratke vesti od tu in tam

■ Rešitev še ni dozorela

Konec oktobra je papež Pavel VI. govoril 300 zdravnikom, ki so se udeležili 32. italijanskega kongresa družbe za porodništvo in ginekologijo. »Svet pričakuje od nas besedo, kaj misli Cerkev v sedanjem času o uravnavi rojstev. Temu problemu hočemo dati pravo, pravno in krščansko rešitev,« je dejal. Čut odgovornosti pa mu nalaga, da si želi in naroča še nadaljnje proučevanje tega vprašanja. Dosedanja raziskovalna komisija ni mogla priti do pravih zaključkov. Cerkev ni v dvomu. Njen nauk je jasen. Cerkev sedaj le proučuje, kar je bilo v zvezi s tem pametnega rečeno in storjeno. To vprašanje ni namreč enostavno, ampak je povezano z vrsto verskih, moralnih, dušnopastirskih in socialnih vprašanj.

■ Tiskovni urad Apostolskega sedeža

V Vatikanu so na pobudo papeške komisije za množično obveščanje uredili »Tiskovno dvorano Apostolskega sedeža«. V tej dvorani odslej dvakrat na teden vodja tiskovnega urada razlaga časnikarjem z vsega sveta o dejavnosti papeža in njegovih uradov. To je spet nov dokaz, kako se Cerkev mo-

dernizira in v modernih oblikah širi Kristusov evangelij. Če bi imela »Naša luč« na primer naklado 300.000 izvodov, bi lahko pošljala na te tiskovne konference svojega zastopnika. Ker ga tega nima, ji ne kaže drugega, kakor da novice pobira iz poročil raznih tiskovnih agencij...

■ Zakaj jim ne pustijo?

S Češkega poročajo, da se je letos javilo 120 fantov, ki želijo kljub komunističnemu režimu stopiti v bogoslovje in postati duhovniki. Toda vlada jim ne dovoli, da bi študirali bogoslovje. Dovoljenje za to je dala le 19 fantom. Čemu ta prepoved in čemu to zaviranje? Ker vlada duh tiranije in ker tam ni svobode! Komunistična stranka hoče odločiti, koliko naj bo v deželi duhovnikov, ko je to vendar popolnoma verska zadeva.

■ Božične znamke

Na svetu je že trideset držav, ki izdajo za božične dni posebne znamke z božično vsebino. Letos so celo Združene države Amerike izdale znamke s sliko Device Marije in božjega Deteta po znani umetnini flamskega slikarja Melinga.

■ Pogoji za resnični mir

»Ni nobenega pravega upanja za napredek in mir na svetu, ako odgovorni ljudje ne bodo upoštevali morale in to, kar je duhovno,« je rekel oktobra papež Pavel VI.

Srečne in milosti polne letošnje božične dni vam želijo slovenski izseljenski duhovniki in uradi:

ANGLIJA: Ignacij Kunstelj, Offley Road 62, London S. W. 9. (Tel. RELiance 6655).

AVSTRIJA: Janez Hafner, Theodor-Körnerstr. 111, 8010 Graz. — P. Jože Podgornik, Canisiusgasse 16, 1090 Wien IX. — Anton Miklavčič, Kapellengasse 15, 9800 Spittal/Drau.

BELGIJA: Vinko Žakelj, rue des Anglais 33, Liège. (Tel. 04/233910). — Kazimir Gaberc, 19 rue Louis Empain, Marcinelle (Hainaut), (Telefon 07/367754).

ITALIJA: Slovenski dušnopastirski urad — Dr. Pavel Robič, via dei Colli 8, Roma.

FRANCIJA: Nace Čretnik, 4 rue S. Fargeau, 75 Paris 20. — Ciril Lavrič in p. Vladimir Klemenčič, 7 rue Gutenberg, 75 Paris 15, (Telefon 250-89-93). — Stanislav Kavalarič, 17 rue Claude Debussy, 62 Liévin (Pas-de-Calais). — Anton De-

jak, 33 rue de la Victoire, 57 Aumetz. — Msgr. Stanko Grims, 1 rue du Dauphiné, 57 Merlebach. — P. Jakob Vučina, 6, rue de France, 06 Nice.

NEMCIJA: Lojze Škraba, 42 Oberhausen-Sterkrade, Mathildestrasse 18. (Tel. 62676). — Ivan Ilko, 43 Essen-Altenessen, Schonnefeldstrasse 36. (Telefon 291305). — Dr. Franček Prijatelj, 68 Mannheim, Augusta Anlage 52. (Tel. 47-9-44). — Dr. Franc Felc, 7 Stuttgart-S, Kolbstr. 15/I. (Tel. 72 2 78). — Ciril Turk 73 Esslingen, Häuserhaldenweg 36. — Dr. Janez Zdešar in dr. Branko Rozman, Schubertstr. 2/I., 8 München 15. (Tel. 53 64 53). — Franc Šeškar, Georgenstr. 72, 8 München 13.

NIZOZEMSKA: Vinko Žakelj, rue des Anglais 33, Luik, Belgie.

ŠVEDSKA: Jože Flis, Djurgardsvägen 32, Eskilstana (Tel. 016/41 666).

JULIJ

- 1 S Presv. Reš. Kri
 2 N 7. **pobinkošna**
 3 P Irenej, škof
 4 T Urb; Berta
 5 S Anton M. Cah.
 6 C Marija Goretti
 7 P Ciril, Metod ☩
 8 S Elizabeta
 9 N 8. **pobinkošna**
 10 P Amalija
 11 T Pij I., p.; Olga
 12 S Mohor, Fortunat
 13 C Evgen, škof
 14 P Bonaventura ☩
 15 S Vladimir, sp.
 16 N 9. **pobinkošna**
 17 P Aleš, spoznav.
 18 T Kamil de Lellis
 19 S Vincencij Pav.
 20 C Marjeta, muč.
 21 P Lavrencij B. ☩
 22 S Marija Magdal.
 23 N 10. **pobinkošna**
 24 P Kristina; Boris
 25 T Jakob (Rado)
 26 S Ana; Kamila
 27 C Klemen Ohrid.
 28 S Viktor; Inocenc
 29 S Marta; Feliks ☩
 30 N 11. **pobinkošna**
 Ignacij Lojolski

AVGUST

- 1 T Makab. brajce
 2 S Porcijunkula
 3 C Lidija; Julijan
 4 P Dominik, spoz.
 5 S Marija Snežna
 6 N 12. **pobink.** ☩
 7 P Kajetan; Donat
 8 T Janez Vianej
 9 S Roman; Peter
 10 C Lavrencij
 11 P Suzana, muč.
 12 S Klara (Jasna) ☩
 13 N 13. **pobinkošna**
 14 P Evzebij, spozn.
 15 T Vnebovzetje M.
 16 S Joahim; Rok
 17 C Hijačint
 18 P Helena (Alenka)
 19 S Janez Eudes
 20 N 14. **pobink.** ☩
 21 P Ivana; Fidelis
 22 T Brezm. Sreč M.
 23 S Filip; Klavdij
 24 C Jernej, apostol.
 25 P Ludovik, spozn.
 26 S Zefirin, papež
 27 N 15. **pobinkošna** ☩
 28 P Avguštin
 29 T Obgl. Jan. Krst.
 30 S Roza iz Lime
 31 C Rajmund

SEPTEMBER

- 1 P Egidij (Tilen)
 2 S Stefan, spozn.
 3 N 16. **pob.; Pij X.**
 4 P Rozalija; Ida ☩
 5 T Lavrencij Just.
 6 S Petronij, škof
 7 C Regina, muč.
 8 P Marij. rojstvo
 9 S Peter Kläver
 10 N 17. **pobinkošna** ☩
 11 P Hijačint
 12 T Ime Marijino
 13 S Notburga
 14 C Povis, sv. križa
 15 P Marija 7 žalosti
 16 S Ciprijan, muč.
 17 N 18. **pobinkošna**
 18 P Jožef Kupert ☩
 19 T Januari, muč.
 20 S Kvat.; Evtahij
 21 C Matej, apostol
 22 P K. v. p.; Tomaž
 23 S K. v. sob.; Lin
 24 N 19. **pobinkošna**
 25 P Avreljia; Sergij
 26 T Justina, muč. ☩
 27 S Kozma, Damijan
 28 C Vaclav, muč.
 29 P Michael, nadang.
 30 S Hieronim, sp.

OKTOBER

- 1 N 20. **pobinkošna**
 2 P Angelij varuhi
 3 T Terezija D. J. ☩
 4 S Frančišek Asis.
 5 C Placid, muč.
 6 P Bruno; Renato
 7 S Rožn. Mati b.
 8 N 21. **pobinkošna**
 9 P Janez Leonardi
 10 T Frančišek B. ☩
 11 S Materinstvo M.
 12 C Maksimilijan
 13 P Posveč. cerkva
 14 S Kalist I., papež
 15 N 22. **pobinkošna**
 16 P Hedvika; Gal. o.
 17 T Marjeta Alak.
 18 S Luka, evang. ☩
 19 C Peter Alkant.
 20 P Janez Kancij
 21 S Uršula, muč.
 22 N 23. **pobinkošna**
 23 P Anton M. Char.
 24 T Rafael; Feliks
 25 S Darija (Darinka)
 26 C Evarist, pap. ☩
 27 P Vincenc, Sabina
 28 S Simon in Juda
 29 N **Kristus Kralj**
 30 P Alfonz Rodr.
 31 T Volbenk, škof

NOVEMBER

- 1 S Vsi svetniki
 2 C Verne duše ☩
 3 P Just; Hubert
 4 S Karel B.; Vital
 5 N 25. **pob. (zahv.)**
 6 P Lenart, opat
 7 T Engelbert, šk.
 8 S Deodat (Bogdan)
 9 C Teodor
 10 P Andrej Avel.
 11 S Martin, škof
 12 N 26. **pobinkošna**
 13 P Stanislav Kost.
 14 T Jozafat Kunč.
 15 S Albert; Leopold
 16 C Jedrt (Jerica)
 17 P Gregor Čud. ☩
 18 S Róman, muč.
 19 N 27. **pobinkošna**
 20 P Feliks Val.
 21 T Darov. Marij.
 22 S Cecilija; Mayer
 23 C Klemen; Felicita
 24 P Janez od križa
 25 S Katarina
 26 N 28. **pob. (zadnja)**
 27 P Virgijli; škof
 28 T Katarina Lab.
 29 S Saturnina, muč.
 30 C Andrej, apostol

DECEMBER

- 1 P Natalija ☩
 2 S Brijana; Herta
 3 N 1. **adv.; Franc**
 4 P Barbara; Peter
 5 T Saba; Krispina
 6 S Nikolaj, škof
 7 C Ambrozij, škof
 8 P **Bremnadežna** ☩
 9 S Valerija, muč.
 10 N 2. **adv.; Melkijad**
 11 P Damáz I., p.
 12 T Spiridon
 13 S Lucija; Otilija
 14 C Just, muč.
 15 P Kristina, dev.
 16 S Evzebij; Adela
 17 N 3. **adventna** ☩
 18 P Gracijan
 19 T Urban V.; Tea
 20 S Kvat.; Dominik
 21 C Tomaž, apostol
 22 P K. v.; Demetrij ☩
 23 S Kvat.; Viktorija
 24 N 4. **adv. (Sv. več.)**
 25 P **BOŽIC**
 26 T **Štefan, muč.**
 27 S Janez Evang.
 28 C Nedolžni otroci
 29 P Tomaž Becket
 30 S Evgen; Rajnerij
 31 N **Silvester** ☩

BOGU OTROCI
 NARODU SINOV
 NIKOMUR HILAPCI
 1967

NAŠA LUČ

ŽELI SREČE

IN BLAGOSLOVA

POLNO LETO

1967

MESEČNIK ZA SLOVENCE NA TUJEM

JANUAR

- 1 N Novo leto
2 P Ime Jezusovo
3 P Genovefa
4 S Angela Folinj.
5 Č Telesfor, muč.
6 P Sv. Trije kralji
7 S Valentin
8 N Sveta Družina
9 P Julijan in Baz.
10 T Gregor X.
11 S Pavlin Oglejski
12 Č Tatjana (Tanja)
13 P Veronika Mil.
14 S Feliks Nolan.
15 N 2. po Razglaš.
16 P Marcel I., pap.
17 T Anton, pušč.
18 S Priska, dev.
19 Č Marij, Marta
20 P Fabijan in Seb.
21 S Neža (Janja)
22 N 1. predpostna
23 P Rajmund Penj.
24 T Timotej, škof
25 S Pavlovo spreob.
26 Č Polikarp
27 P Janez Zlatousti
28 S Peter Nolsko
29 N 2. predp.: Franc
30 P Martina, dev.
31 T Janez Bosko

FEBRUAR

- 1 S Ignacij Antioh.
2 Č Svečnica
3 P Blaž, mučenec
4 S Andrej Korzini
5 N 3. predp.: Agata
6 P Tit; Doroteja
7 T (Pustl); Romuald
8 S ět Peplnita
9 Č Ciril Aleks.
10 P Sholasitka
11 S Lurška Mari b.
12 N 1. postna
13 P Kristina
14 T Valentina, muč.
15 S Kvat, sreda
16 Č Julijana
17 P Kv. p.; Silvin
18 S Kv. s.; Bernard.
19 N 2. post.; Konrad
20 P Leon, škof
21 T Irena, devica
22 S Stol sv. Petra
23 Č Peter Damijan
24 P Matija, ap.
25 S Valburga
26 N 3. postna
27 P Gabrijel ž. M. b.
28 T Róman, opat

MAREC

- 1 S Albin; Feliks II.
2 Č Neža Praska
3 P Kunigunda
4 S Kazimir
5 N 4. postna
6 P Perpetua
7 T Tomaz Akvin.
8 S Janez od Boga
9 Č Franciška Rim.
10 P 40 mučencev
11 S Sofronij, šk.
12 N 5. postna (tíha)
13 P Kristina, muč.
14 T Matilda
15 S Klemen Dvoř.
16 Č Hilarij; Herbert
17 P Marija 7 žalosti
18 S Jožef; Ciril J.
19 N 6. post. (cvetj.)
20 P Klavdija, muč.
21 T Benedikt, opat
22 S Lea; Vasilij
23 Č Veliki četrtak
24 P ět Veliki petek
25 S Velika sobota
26 N VEL. NOČ
27 P Velikon. poned.
28 T Janez Kapistran
29 S Ciril, muč.
30 Č Janez Kimak
31 P Modest Krški

APRIL

- 1 S Hugo, škof
2 N 1. povel. (bela)
3 P Oznanjenje Mar.
4 T Izidor Seviljski
5 S Vincenc Fer.
6 Č Viljem, opat
7 P Herman Jožef
8 S Albert, škof
9 N 2. povelikon.
10 P Apoloni
11 T Leon I. Veliki
12 S Julij I., papež
13 Č Hermenegild
14 P Justin, muč.
15 S Helena (Jelena)
16 N 3. povelikon.
17 P Robert, opat
18 T Apoloni, muč.
19 S Leon IV., pap.
20 Č Konrad Parzh.
21 P Anzeim, škof
22 S Soter in Gaj
23 N 4. povelikon.
24 P Jurij, muč.
25 T Marko, evang.
26 S Klet, Marcellin
27 Č Peter Kanizij
28 P Pavel od Kríža
29 S Peter, mučencev
30 N 5. povelikon.
31 S

MAJ

- 1 P Jožef del.
2 T Atanazij, škof
3 S Aleksander, p.
4 Č Vnebohod Gosp.
5 P Pij V., papež
6 S Dominik Savio
7 N 6. povelikon.
8 P Viktor, muč.
9 T Gregor N.
10 S Antonin; Izidor
11 Č Filip in Jakob
12 P Pankracij, muč.
13 S Servacij; Robert
14 N BINKOŠTI
15 P Bink. poned.
16 T Janez Nepomuk
17 S Kvat.; Bruno
18 Č Klavdija; Erik
19 P Kv. p.; Peter G.
20 S Kv.; Bernardin
21 N Prsv. Trojica
22 P Julija; Renata
23 T Deziderij, šk.
24 S Mar. Pomoč. kr.
25 Č Prsv. Reš. Telo
26 P Filip Neri
27 S Janez I., papež
28 N 2. pobinkoštna
29 P Mar. Magd. P.
30 T Ferdinand
31 S Marija Kralj. €

JUNIJ

- 1 Č Angela Mer.
2 P Prsv. Srce J.
3 S Klottilda
4 N 3. pobinkoštna
5 P Bonifacij, škof
6 T Norbert
7 S Robert
8 Č Medard
9 P Primož in Fel.
10 S Marjeta
11 N 4. pob.; Barnaba
12 P Janez Fakund.
13 T Anton Padov.
14 S Bazilij Veliki
15 Č Vid.; Modest
16 P Gvido Korton.
17 S Gregor Barb.
18 N 5. pobinkoštna
19 P Julijana Falcon.
20 T Silverij I., pap.
21 S Alojzij
22 Č Pavlin; Ahac
23 P Agripina
24 S Janez Krstnik
25 N 6. pob.; Viljem
26 P Janez in Pavel
27 T Hema; Ladislav
28 S Vincencija Ger.
29 Č Peter, Pavel
30 P Spom. ap. Pavla

Tamar v Julijskih Alpah.
V ozadju se dvigajo strme
stene Jalovca.

Moja domovina

Oče, mati, bratje in sestre,
koče, mesta, trate in steze,
holmi, skale večnega snega:
to je moja domovina.
Zdrava bodi, domovina,
moja lepa domovina!

Prva pesem mladih sončnih dni,
varovanka fantove moči,
kres, ki sega meni do neba:
to je moja domovina,
Zdrava bodi, domovina,
moja lepa domovina!

(Ponarodela pesem)

O pričakovanju velikega veselja

Adventni čas, ki nas pripravlja na božični praznik, ima štiri tedne. A v tem kratkem času duhovno doživljamo tisočletja, ko je človeštvo, v zavesti svoje nemoči, hrepenelo po Odrešeniku.

Sedemsto let pred Kristusovim prihodom je prerok Izaija v nestrpnem pričakovanju povzel tisočletno hrepenenje v ponižni prošnji: »Rosíte, nebesa, od zgoraj in oblaki naj dežé Pravičnega. Odpré naj se zemlja in rodi Zveličarja!« (Iz 45, 8)

In isti Izaija je v preroškem gledanju napovedal: »Glej, devica bo spočela in rodila sina, ki se bo imenoval Emanuel, kar pomeni: Bog z nami.« (Iz 7, 14)

Tisočletno hrepenenje človeštva in božja obljuba sta se izpolnila, ko so prve svete noči angeli oznanili betlehemskim pastirjem: »Oznam vam veliko veselje: Rodil se vam je danes v Davidovem mestu Zveličar, ki je Kristus Gospod.« (Lk 2, 10—11)

Toda, ali ima adventno pričakovanje še kak smisel v letu 1966, ali božič na pragu leta 1967 še pomeni večno izpolnitev božje obljube?

Da! Ima!

Tudi mi, ljudje 20. stoletja, v svojem lastnem življenju doživljamo vsak dan svojo nemoč, svojo tegobo, svojo revščino, če se opiramo, če se hočemo opirati na zgolj svoje človeške sile. Vkljub nezaslišanim poletom v vsemirje čutimo, da se vrtimo v začaranem krogu, odkoder sami ne najdemo izhoda. Sreča se nam izmika, življenje nam uhaja . . .

Če pa človek v ponižni veri sprejme božično skrivnost, vé, da je Bog postal človek zato, da je človeku odprl pot v božje daljave, v deželo resnice, ljubezni in življenja. Ob rojstvu božjega Sina se tudi človek 20. stoletja zavé, da ima tudi njegovo življenje smisel, večni smisel, se zavé, da bi bil največji nesmisel, največja tragika, če bi človek zavrgel pot, na katero nas kliče božja ljubezen.

Advent bo tudi v našem življenju pomenil odločilni preobrat, če se bomo v božično skrivnost poglobljali v zavesti, da človek sam iz svoje moči ne more premostiti daljave, ki ga loči od Boga, ker ne gre za zemljepisno razdaljo, marveč gre za razliko med časnim in Večnim, med minljivim in Neminljivim, med življenjem in Življenjem.

Advent bo tudi za nas pričakovanje velikega veselja, če se bomo v božično skrivnost poglobljali v veri, da rojstvo božjega Sina ni plod kakega naravnega razvoja, temveč pomeni odločilen poseg božji v zgodovino in usodo človeštva, poseg, ki ima kot edini vzrok svobodno božjo odločitev in ki ga more razložiti samo božja ljubezen do nas.

Božič bo pa pomenil prelomnico v našem življenju, če bomo božično skrivnost sprejemali z globoko in neomajno vero, da pomeni božič rojstvo božjega Sina in da je božji Sin luč, resnica in življenje, ki je zato prišel na svet, da bi tudi mi postali otroci luči, da bi tudi mi spoznali resnico in imeli polnost življenja.

Če se bomo tako poglobljali v božično skrivnost, potem bo vse naše življenje, celo naše življenje, — vkljub svojim težavam, vkljub padcem in trpljenju —, naš življenjski advent, »pričakujoč blaženega upanja in veličastnega prihoda vélikega Boga in Zveličarja našega, Jezusa Kristusa«, ko bomo tudi mi v Njem prejeli polnost Luči, Resnice in Življenja.

K polnočnici gredo.

Čudovita zamenjava!

Duhovna misel za božič

Božič nas spominja na tisti veliki dogodek, ko se je božji Sin učlovečil in postal človek.

Ena misel je o božiču Cerkev prvih stoletij posebno prevzela. Srečamo jo pri cerkvenih očetih in v starih bogoslužnih besedilih. Je neka miselna igra: **Bog je postal človek, da bi človek postal Bog.**

Bog si je privzel človeško naravo, da bi mi ljudje postali deležni božje narave. Bog je postal človeški otrok, da bi mi mogli postati božji otroci. Tako je rojstni dan Kristusov začetek našega božjega rojstva. Mi se na božični praznik s Kristusom rodimo za božje otroke.

1. **Bog je postal človek.** To je za nas težko umljiva resnica. Večni Bog, ki ga nebo in zemlja ne moreta obseči, ki nosi svet kot orehovo lupino v svojih rokah, pred katerim so narodi kot kapljica na vedru, pred katerim je sto let kakor en dan, ta večni in neskončni Bog naj postane človek. Ali se ne bi k nam že s tem globoko sklonil, če bi bil v odrešenje človeštva poslal kakega angela? Ali ne bi bilo že veliko delo usmiljenja, če bi se bil samo za trenutek pokazal na svetu v sijaju svojega veličastva med gromom in bliskom nekoč na gori Sinaj, ko je Mojzesu dal svoje zapovedi? . . . Ne, to bi bilo zanj premalo ljubezni in dobrote. Hotel je postati človek kot mi, da, celo reven človeški otrok, Hotel je biti rojen kot dete revnega obrtniškega para v hlevu, na tujem, brez gostoljubne strehe. Človeštvo naj bi mu poslalo za sprejem samo mrzel veter, trdo slamo in

brezumne živali. Če mi na vse to mislimo, moremo molče občudovati božično skrivnost Gospodovega rojstva, pasti na kolena pred jaslice in moliti.

2. Šele v nebesih bomo do dna razumeli globoki smisel našega odrešenja. Toda marsikaj nam pa da Cerkev, ki jo razsvetljuje Sv. Duh, že sedaj slutiti. Cerkev je namreč žena, »ki je vse te besede hranila in premišljevala v svojem srcu«. Ona nam pravi: »Bog je postal človek, **da bi postali mi** deležni božje narave.« To so sanje, ki jih je imelo človeštvo že od začetka: »Bosta kakor Bog. Spoznala bosta dobro in hudo.« (1 Mojz 3, 5) Tako je satan že v raju človeku prišepetaval na uho in ne brez uspeha. Njegove besede so rodile sad. Tako je bil človek za čuda prevaran. Res je človek spoznal dobro in hudo, a Bog ni postal. Tisočletja je blodil daleč proč od Boga in spoznal, da Boga išče na napačnih potih. Bog ne more postati z napuhom, ampak samo s ponižnostjo. Božični praznik mu je to razodel. Tako se je Bog oblekel v obleko reveža. Postal je majhno nebogljeno Dete, da bi nam tako pokazal pot, po kateri moremo priti do Boga.

Tam v raju je odpadli angel govoril človeku: »Jej ta sad in boš postal Bog.« Človek je jedel sad in je moral proč od Boga ven iz raja. Danes na božični praznik stoji spet drug angel (Cerkev) pred človekom in mu kaže drug sad, ki nam ga pošilja Oče iz nebes in pravi: »Jej in boš postal Bog.« Božja hrana, meso ponižanega božjega Sina povzroči, da »postanemo deležni božje narave«. Po tej hrani bo prišlo v nas isto mišljenje, kot je v Kristusu Jezusu.

-jh.

Neverjetna smotrnost v jajcu

Priroda govori o Stvarniku. V kokošjem jajcu je na primer prostor izrabljen do zadnje skrajnosti. Piščanček leži z zvitim vratom in kljunčkom obrnjenim proti svojemu trebuščku. Po tretjem tednu je že goden za samostojno življenje, zato mora iziti iz lupine. Toda kako? Ni prostora, da bi dvignil vrat in udaril s kljunom na lupino. Tudi s kljunom ne bi mogel udariti, ker bi se s tem le ranil na trebušček. Nihče ne misli, v kako kočljivem položaju je ubogo pišče, ne gospodinja, ki šteje dneve, kdaj bodo piščanci

izvaljeni, ne koklja, ki jajca ogreva, pa ni sposobna, da bi mislila, niti piščanec, ki lepo v redu pride iz lupine. Kako torej? Stvarnik je določil, da se v zadnjih dneh pred izvalitvijo pojavi na kljunčku mala roževinasta luskinica, in z njo toliko časa grebe, da predere jajčno lupino. Pozneje bi ga ta luskinica zelo ovirala pri nabiranju hrane. Zato mu tretji dan nato luskinca odpade. Tudi mali piščanec nam kaže na Veleum-Stvarnika, a nihče na to ne pomisli.

-sk.

Izseljenčeva božična pesem

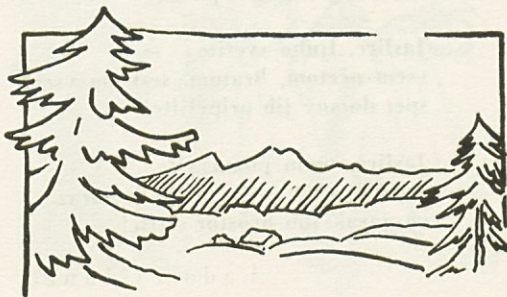
Nocoj, nocoj,
ko tiha polnoč
največjo skrivnost oznani,
moj duh,
utrujen od težkih hoj,
poroma
do doma
čez svet prostrani
po mir in pomoč ...

In kakor nekoč
bo pota v poljani
sneg prekril,
vse misli uspaval,
jih v sanje ovil ...

Pod streho domačo
pa vonj po kadilu
(ko duši pri obhajilu)
pričaral bo košček nebes ...

Oh, res! ...
In takrat
ob jaslicah v kotu
bo duh moj bogat ...

Ljubka Šorli

Takrat je izšlo povelje od cesarja Avgusta, da naj se popiše ves svet... Sel je torej tudi Jožef v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, da bi se popisal z Marijo... In porodila je sina prvojenca, ga povila v plenice in položila v jasli, ker zanj ni bilo prostora v prenočišču... In k pastirjem, ki so bili na nočnih stražah pri svojih čredah, je pristopil angel Gospodov in jim rekel: »... oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo: Rodil se vam je danes Zveličar, ki je Kristus Gospod...« In v hipu je bila pri angelu množica nebeške vojske, ki so Boga hvalili in govorili: »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so Bogu po volji.«

(Iz božičnega evangelija)

Božična za naše dni

Grlice, golobčki mali,
kakor jata vsa preplašena
k jaslicam smo pribežali.

Okrog jaslic kot krog sonca
smo sklenili venček naših src,
srečni, blaženi brez konca.

V svetu tulijo viharji,
v temni vihri begajo ljudje,
hrepene po lepi zarji.

Jaslice, skrivnosti polne,
posvetite v noč, v vihar sveta,
luč vrzite v duše bolne:

da vas bodo vendar našle
in po neutешljivih blodnjah vseh
se na vaših pašah pasle.

Jaslice, ljubo svetite
vsem očetom, bratom, sestram vsem:
spet domov jih pripeljite!

Jaslice, vsem pomagajte,
vsem ljudem sedaj hudo je mraz,
ve gorak jim prostor dajte!

Sveta noč, božična noč... Noč neizrek-ljive sladkosti, zbrane in pričakovane vse leto v težavah vsakdanjega življenja; noč, ki odtehta vse druge neslutene lepote v duši, noč najvišjega daru v božji milosti; noč, polna ljubezni, odpuščanja in pomoči, noč, ki je bila najlepša doma, pri materi in očetu. O, ko bi se mogel vrniti nazaj v pretekle dni, da bi slišal samo enkrat še v sveti noči zvon domače cerkve ter tako drage glasove očeta in matere v prelepi starodavni pesmi...!

S temi mislimi se je Tone pripravljaval na sveti večer. Sam je bil, sam že deset let. Spomin na daljno srečno dobo je začel bledeti kakor zvezde v noči, ko jih zakrijejo meglice. Iz mladih let tako močno in sladko hrepenenje je postalo nejasno in medlo. Saj niti ne ve, kaj bi si še želel. Zdelo se mu je, da je zanj vse izgubljeno. Sreča je šla mimo njega in se mu je le mimogrede čez cvetočo livado mladosti nasmehnila, kakor bi se v prešerni radosti nasmehnila beraču. Vsi so ga zapustili in mu obrnili hrbet. Ostala sta mu samo oče in mati. Ohranila sta mu ljubezen in zvestobo ter, sicer poredko, v pismih tolažila in bodrila: »Boga in Matere božje ne pozabi!« V te preproste besede, napisane s solzami v očeh, sta položila pač več kot samo roditeljsko bolečino nad žalostno usodo sina begunca. Dala sta mu priznanje, da je na pravi poti in opomin, zapoved, da naj vztraja. Njegove oči so se orosile, ko je bral.

Nikdar ni čutil tako močno one skrivnostne povezanosti s starši kot prav o božiču, ko je bil ves potopljen v misli. Res se mu je misel budila in razpredala jasneje šele v zadnjih letih, ko je bil že zrel mož. Ni mislil vedno tako. Ko je bil mlad, poln moči in zdravja, se mu je zdelo, da mu starši niso dali mnogo. Zato je čutil, da se mora sam izoblikovati ter sam ostvariti popolnega človeka v sebi. Iz teh misli ga je vsako leto prebudil božič, ko ga je praznoval daleč od doma. Bilo mu je težko, ko se je ves nemiren spraševal: »Kaj je vendar z menoj, zakaj sem tak prav o božiču, česa mi manjka?«

Spoznal je, da mu je manjkala globina vere, ki je v tujini začela bledeti. Vedel je, da je nemir ob božiču kot prelivajoča se kri iz nešteti rodov, ki jih je krepila globoka, nepretkana vera v Boga. Ob tej zavesti je bil srečen. Čutil se je kot člen dolge verige, ki se je spočela v sivi davnini in prehaja iz rodu v rod. Zbudila se mu je tudi vest: »Ti,

ki si sprejel skrivnostno dediščino, kako jo misliš izročiti potomcem?» Saj je vedel, da je odgovor preprost, a vsakdanjost življenja mu je zakrila oči, da ga ni izrekel dolga leta.

Tonetu je dobro dela toplota, ki se je širila po sobi iz ognjišča. Tudi v duši mu je bilo toplo.

Zazrl se je v sijaj božičnih svečic ob jaslicah, ki jih je postavil nad kamnito polico nad ognjem. Jaslice so bile skromne, papirnate, a imel jih je vsako leto rajši. Že petkrat je v begunstvu ob njih praznoval svoj božič. Ob jaslice je položil sliki domače cerkve in matere. Bili so trije simboli, ljubljeni in sveti, razsvetljeni po plapolajočih lučkah. Pogled ga je pomirjal, duša se mu je dvigala visoko nad zvezde. S kamnite police je žarelo zadoščanje za vse, kar je pretpel. Bili so trije simboli v njegovi duši: vera, ljubezen do doma in spomin na mater...

Sedel je pred ognjiščem in se zagledal spet v jaslice in sliki. Pogled mu je zdrsnil na ogenj, kjer so zadnji plameni z mirnim plapolanjem ugašali. S ceste in trga so odmevali glasovi voz in veselih ljudi, a niso motili tišine v sobi. Bilo je tiho, da je slišal biti svoje srce. Božična noč ga je zanesla daleč iz meglene in mrzle sedanjosti. Obraz mu je bil miren in v srcu je čutil zadovoljnost, kot da si ne želi ničesar več.

Spomnil se je na božič, ki ga je zadnjikrat praznoval pri materi. Kdaj je to bilo? Zdelo se mu je, da je minila cela večnost od takrat. In vendar vidi še mater prav jasno pred seboj, ko je pela. Pomagal ji je oče in kako sta se glasova našla: ... »Odrpto široko je sveto nebo.« Pesem ni bila več samo pesem, bila je življenje samo.

Vedel je, da materinega petja ne bo več slišal. Ali vsa žalost nad njeno smrtjo in usodo je nocoj zamrla v sladkem občutju vdanosti in ljubezni do vsega lepega in vzvišenega.

Tonetu je zdrsel solza po licih, spustil se je na kolena in vzel iz žepa molek, da bi na sveti večer odmolil rožni venec, kot ga je nekoč z materjo.

Mislil je na mater in kako so drsele jagode med njenimi prsti. Šepetal je molitev in misel mu je objemala vse skrivnosti svete noči. Kot trte so se prepletale in dvigale besede iz njegovega srca.

Plamen v ognjišču je ugasnil. Le svečke so brlele in svetile ob jaslicah...

France v »Pismu«

Poslušajte, vsi ljudje!

Poslušajte, vsi ljudje,
sveti Jožef v mesto gre:
sveti Jožef in Marija
gresta v mesto Betlehem.

Ko pa v mesto prideta,
prenočišča iščeta.
Oj, ti mesto betlehemsko,
da nas nočes prenočit'?

Sveti Jožef govori:
»Za večerjo me skrbi!«
A Marija ga tolaži:
»Saj večerje treba ni!«

Za ročico jo drži,
na oslička posadi:
potlej gresta ven iz mesta,
ven iz mesta Betlehem.

Ko pa iz mesta prideta,
bajtico zagledata.
Tam na gmajnci, v revni štal'ci
je rodila Jezusa.

Zdaj poglejmo vsi v nebó,
kako zvezde sevajo!
Oj, te zvezde betlehemske
milosti nam trosijo.

Vsi zapojmo iz srca
v slavo Jezusa Boga,
da nam Dete betlehemsko
blagoslov svoj sveti dá!

Ljudska pesem

Zakaj je molitev potrebna?

Ker smo z njo z Bogom v zvezi. Kdor te zveze nima, mu peša vera, nima več moči, da bi se držal ozke poti v srečo (deset zapovedi), temveč začne hoditi po lagodni in široki cesti, ki vodi v nesrečo (grehi).

Najlepšo molitev je sestavil in nas jo naučil Kristus:

»Oče naš, kateri si v nebesih! Posvečeno bodi tvoje ime; pridi k nam tvoje kraljestvo; zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji. — Daj nam danes naš vsakdanji kruh; in odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom; in ne vpelji nas v skušnjavo; temveč reši nas hudega! Amen.«

Moliti moramo zjutraj, pri jedi, zvečer, v veselih in žalostnih urah, ko čutimo — in še bolj, ko ne čutimo — potrebe po molitvi.

V molitvi ni treba Boga, sv. Trojico, Marijo in svetnike samo prosjati, temveč se jim za uslišano prošnjo tudi zahvaljevati in jih slaviti.

Vsaka molitev je uspešna, da jo le spremelja vztrajnost, trud za krščansko življenje, globoko zaupanje in predanost v božjo, ne našo, voljo.

Njegovo in naše mnenje

Neki duhovnik se je javno v cerkvi spovedal vernikom. Zgodilo se je to v Lurdu letos. Rekel je: »Molite za nas duhovnike, veliko molite, saj veste, kaj je hudobni duh rekel svetniku, bivšemu francoskemu župniku iz Arsa. 'Če bi bilo na svetu pet takih, kot si ti, bi bilo mojega kraljestva na zemlji konec'. Na drugem mestu pa sem bral,« je nadaljeval duhovnik, »da bi bila prava svetovna duhovna revolucija, ako bi bilo v vsaki škofiji dvajset dobrih duhovnikov.«

Mi verniki mislimo, da je v tej izpovedi dosti preveč ponižnosti. Poznamo veliko duhovnikov in vemo, da niso slabi. Ne oporekamo popolnosti in svetosti arškemu župniku, upamo si pa trditi, da je precej duhovnikov, ki so njegovi vneti posnemavci. Ne samo pet, ampak pet pomnoženo sedemkrat samo s seboj, recimo okrog 100 tisoč, če ne več. Kraljestva hudobnega duha na svetu celo Kristus ni hotel uničiti, zato ga tudi nihče drugi ne bo. Če bi ga ne bilo, bi nam bila nebesa podarjena, tega pa Bog v svoji pravičnosti noče.

Značaj

Da se svet spreminja, je težko zanikati. Včasih kdo pravi, kaj bi bilo, ako bi se naši predniki prebudili iz večnosti in prišli spet na svet? Verjetno bi se kar hitro odločili, da gredo nazaj, od koder so prišli. A kljub temu smemo reči: človek ostaja isti z vsemi dobrimi in slabimi stranmi.

Brez dvoma na nas vpliva okolica: razmere v domači hiši, kjer vlada ljubezen ali razprtija; tudi šolo moramo tu upoštevati, zraven bi dodali še revščino ali bogastvo in soseščino, v kateri je naš dom. Ako bi te vplive pretirano povečali, bi vzeli človeku sleherno odgovornost, bi lahko zaključili, da človek ni svoboden. Vse te reči sicer vplivajo na naše dobre in slabe strani, na naš značaj, ga pa ne ostvarjajo. Kristus je jasno povedal: »Vse, kar pride iz srcá...« To je tisto, kar ustvarja naš značaj.

Sodobna dušeslovna znanost mnogo govori o pomenu podzavesti. Nekje in nekoč je nekaj na nas vplivalo, česar se danes več ne zavedamo. Sedaj skušamo to na neki način izbežati iz sebe ter najti, kako je bilo vse to. Kristus pa kaže le na našo pamet in voljo, na naše spoznanje in naše odločitve. Oboje skupaj včasih imenujemo »srce«, saj pravimo, da so na svetu »srčno dobri ljudje«. Ako naj srce pomeni našo pamet in voljo, potem sta pamet in volja tisto, kar ustvarja tudi naše navade, dobre in slabe.

Veliko je že bilo govorjenja o reformah: denarni promet reformirajo, cestno omrežje obnavljajo ali reformirajo, tudi človeka reformirajo. Državni zakon govori o reformah, saj ima ječe in kaznilnice, kjer reformirajo ljudi. Ne išče pa vzrokov, le o dejstvih govori, kot bi sekali glave plevelu, korenine bi pa ostale v zemlji. Kaj je pisanja o mladostnih delinkventih, kako jih sodijo in obsodijo! Stari modrijani so pa očeta naklestili, ako s sinom ni bilo kaj prav.

Zanimivo je, da večina teh reformatorjev spet skuša spremeniti soseščino ali okolico, ne pa človeka samega. Da bi zaježili mladostno delinkventnost, zidajo več plesišč in kopalnic. S socialnimi reformami začno, ko je že veliko izgubljenega. Dokler ljudje sami ne vidijo zla, ne bodo podpirali zakonodaje, ki naj zlo prepreči.

Vsi zločini proti družbi pa vendar slone na slabih in napačnih osnovah. Dokler teh ne spremene, toliko časa se ne bo družba

Pastirji v betlehemski štalici molijo božje Dete.

spremenila. Levovo naravo nič ne spremenimo, če ga zapremo v kletko. Tudi divji konj ni nič manj divji, ako mu natakemo uzdo, čeprav ga nekako vodimo. Najlepši zgled pa nam nudijo diktatorji modernega časa. Vsi hočejo reformirati človeka, končno pa ob polomu spoznajo, kako malo so dosegli, razen tega, da so privedli človeka do velikega trpljenja.

Le deloma je res, da okoliščine napravijo človeka. Le toliko, kolikor sam dopusti. Veliko bolj dela človeka to, kar je v njem, ne zunaj njega.

»Kar misli človek v srcu, to je.«

Gotovo ste že bili v podzemeljski jami, kamor hodijo množice občudovat naravne lepote. Stoletja so potrebna, da se ustvarijo stalaktiti, kamniti stebri, ki jih napravijo vodne kaplje s precejšno mero apnenca v sebi. Kaplja pade s stropa, kjer pusti nekaj snovi, drugo odloži na podu in počasi se nabira snov, dokler se oba stebra ne združita. Tako nekako tudi naše misli nosijo s seboj ideje in odločitve in počasi ustvarjajo dobre in slabe »kamne«, na katerih sloni zgradba našega značaja.

Ako so kaplje, ki ustvarjajo naš značaj, umazane, potem bo tudi naše življenje umazano. Misli so začetek besedi. Nihče ne ver-

jame, da je umazana voda zajeta v čistem studencu. Srce je prestol našega značaja, je središče našega življenja, v njem se podzavestno zbera naše misli in hotenja.

Zlo ni vlomilec, ki vdere v kamrico našega srca, ampak je kakor najemnik, ker ga prostovoljno sprejmemo ter mu damo stanovanje, v katerem se potem razširi. Le človek s čistim srcem, s težnjo po Bogu, ki oblikuje njegove misli in dejanja, lahko spreminja svojo okolico. Res so danes bolj redki na svetu, a vendar jih je še dobro število, čeprav ne kričijo v svet o svojih dobrih delih.

Ko bi znal, napisal bi čudovito lepo zgodbo, ki se je nekoč zgodila v Betlehemu, kjer je začelo rasti življenje Človeka-Boga in postalo značaj, kakršnega še ni videl svet. Ta dogodek še danes vsaj za dan ali dva prisili človeka, da dvigne svoj pogled v betlehemsko votlino in v nebesa.

-nk.

Ljudski pregovori

Ko naraščajo reke, plava smetje na površju.

Nobena beseda ni tako zgovorna kakor molk o pravem času.

Hrastu niti veličina niti starost ne branita, da ne bi vsako leto znova brstel.

Slovensko jubilejno leto

Prihodnje leto 1967 bo za slovenski narod **jubilejno leto**, ki naj bi bilo hkrati »sveto leto« v smislu duhovne preнове.

Leta 867 sta z Moravskega dospela k Slovencem, v panonsko Kocljevo kneževino sv. brata **Ciril** in **Metod** in se pri panonskih Slovencih zadržala (na svoji poti v Rim) **nekaj mesecev**, morda celo pol leta, da sta pri panonskih Slovencih na željo **kneza Koclja** uvedla **domače pismenstvo z bogoslovno šolo** v prestolnem Blatenskem kostelu, po cerkvah obširne Kocljeve Spodnje Panonije pa domače **slovensko bogoslužje** s slovenskimi **bogoslužnimi knjigami**. To so bile iste bogoslužne knjige, kakor sta jih prinesla na Moravsko in jih za Moravljane razmnožila na Moravskem, za panonske Slovence pa v Blatenskem kostelu. Prav razmnoževanje slovenskih bogoslužnih knjig in uvedba v domače bogoslužje je zahtevalo daljšo dobo, daljše zadrževanje sv. bratov pri knezu Koclju. Enako tudi **nova** ali vsaj za nov uk, za novo poučevanje v domačem jeziku premenjena **semeniška dvorna šola**.

To leto, 867, je bilo za slovenski narod blagoslovljeno. »**Knez Kocelj je vzljubil domače pismenstvo**«, kot poroča najstarejši vir, in se ga sam učil, čeprav ni bil neuk v pismenstvu, saj se je na zapadnih knežjih dvorih naučil latinske pisave in latinske govornice, da je kasneje bil sposoben voditi celo dopisovanje s papežem. Toda **domača beseda**, zajeta v domače pismenke, ki jih je iznašel bistroumni »filozof« Konstantin-Ciril, mu je **bila nadvse draga**. Zase in za svoj rod, za ves slovenski narod je po novem **pismenstvu in domačem krščanskem bogoslužju** upal na resnični vzpon krščanskega slovenskega ljudstva.

Pokristjanjenje slovenskega naroda po misijonarjih in pomožnem škofu sv. Modestu iz Salzburga, po misijonarjih iz Ogleja (zlasti za časa sv. Pavlina II.) je bilo vsekakor veliko in zaslužno delo, toda niti daleč ne tako **temeljito**, tako do bistva narodne duše segajoče, kakor je bila misijonska metoda sv. bratov Cirila in Metoda, ki sta preko Moravske prišla k Slovencem iz visoko kulturnega, več narodom vladajočega Bizanca. Tako je slovensko pokristjanjenje šele po svetih bratih Cirilu in Metodu šlo v resnično globino in v pravo, naravi in narodni duši ustrezno dojetje in udejstvovanje. Čeprav je bivanje Konstantina in Metoda pri knezu

Koclju in potem Metodovo vrhovno pastirovanje (kot panonskega nadškofa) bilo pri Slovencih kratko, vendar smo šele po teh dveh blagovestnikih za kratko dobo užili **veličino, blagoslov**, ki ga spreobrnjenim narodom prinaša odn. mora prinašati **krščanstvo**.

Z vso upravičenostjo bomo torej prihodnje leto (1967) obhajali **višek našega narodnega pokristjanjenja** ali vsaj **dopolnitev pokristjanjenja**, in sicer **vsega naroda**, ker je za vse Slovence prinesel modri Konstantin pismenke za pomoč v rasti krščanstva in za **vse Slovence** je njegov brat nadškof Metod postal papežev delegat v **zadevi pokristjanjenja**.

Dr. Metod Turnšek

Kaj so sekte (verske ločine)?

Majhne skupine, ki so se ločile od prave Kristusove Cerkve. Poznani so jehovci, adventisti, novoapostoliki i. dr. Iz Kristusovega nauka vzamejo to, kar jim prija. Kar jim ne ugaja, zavržejo. Izdajajo se za prave naslednike Kristusa, pa so nastale šele pred sto ali dvesto leti. Vse te sekte se sklicujejo na Sveto pismo, ki ga lahko vsak po svoje tolmači. Zato pa jih je vedno več — čez tristo! Že zato njih nauka ni mogoče resno jemati. Pač pa je njih navdušenje in predanost stvari večkrat lahko zgled katoličanom.

Olje se meša z vodo

Tako sodijo nekateri o zblíževanju levičarjev in desničarjev. Če se v avtu začne voda mešati z oljem, se ta kmalu ustavi, dokler pa voda in olje delujeta vsak zase, gre voz gladko naprej. No, saj to je ravno tisto, kar hočemo. Mi hočemo ustaviti — vojno, kateri bomo na ta način zaprli pot.

V Zborniku Svobodne Slovenije je pa nekdo zapisal: Kaj pa, če izbruhne mir? Takega »miru«, to je zastoja v idejnem smislu, se moramo še bolj bati. Naše življenje mora biti neprenehna borba, drugače ne pridemo nikamor.

Kam drži na desno cesta, kam drži na levo pot? Mož, povej nam ti po pravu, da se lažje ognem zmot. Kdo je ta mož? Ta mož je Kristus. Delajmo, kakor nas je On učil, pa bo vse prav!

Italijanski pisatelj Giovanni Guareschi v humoristični obliki popisuje svojevrstne ljudi Srednje Italije v dogodkih iz časov po drugi svetovni vojni. Nastopajo predvsem tri osebe: župnik don Kamilo, župan komunist Pepon in Kristus križani.

In napočil je čas tekme. Enajsterica »Kreposti« je bila oblečena v bele majice z velikim črnim »K« na prsih. Enajsterica »Dynamosa« pa je bila v rdečih majicah z uvezenim srpom, kladivom, zvezdo in ličnim »D«.

Ljudje so se požvižgali na te oznake in so pozdravili moštvi po svoje:

»Zdravo, Pepon!« in »Don Kamilo, Bog živi!«

Pepon in don Kamilo sta se spogledala in se z veliko dostojanstvenostjo pozdravila, rahlo se priklanjavaoč z glavo.

Za sodnika je bil nepristranski mož: urar Binella, nepolitičen od rojstva. Po desetih minutah igre je karabinjerski marešalo, bled kot mrlič, prišel k Peponu; spremljala sta ga dva enako bleda orožnika.

»Gospod župan,« je zajecljal, »ali mislite, da bi bilo potrebno telefonirati v mesto po okrepitev?«

»Lahko pokličete vso divizijo, če hočete, toda če tile mesarji ne prenehajo z grobo igro, jim ne bo mogel nihče preprečiti, da bo na koncu za tri nadstropja visok kup mrličev. Tudi Njegovo Veličanstvo kralj bi tega ne mogel preprečiti. Ste razumeli?« se je drl Pepon in pri tem celo pozabil, da je sedaj republika, tako močno je bil razburjen.

Marešalo se je obrnil k don Kamilu, ki je stal meter vstran.

»Ali mislite, da...« je zajecljal. Toda don Kamilo ga ni pustil končati.

»Jaz,« je vpil, »celo mislim, da tudi osebno posredovanje Amerike ne bo moglo preprečiti prelivanja krvi tukaj, če mi ti boljševiški lopovi ne bodo nehali uničevati ljudi s tem, da jih brcajo v piščali.«

»Dobro,« je zaključil marešalo. In je šel ter se zabarikadiral s svojima spremljevalcema na karabinjerski postaji, ker je zelo dobro vedel, da bodo ljudje na koncu vsega tega početja zaključili slovesnost s tem, da bodo skušali zažgati karabinjersko postajo.

Prvi gol je zabila »Krepost« in razleglo se je kričanje, da se je tresel zvonik. Pepon se je namrdnil proti don Kamilu in stisnil pesti, da bi se vrgel nanj. Don Kamilo mu je odgovoril s tem, da se je obrnil k njemu in čakal. Manjkalo je le milimeter do pretepa, toda don Kamilo je mimogrede opazil, da so se ljudje nenadoma umirili in da so vse oči uprte vanj in v Pepona.

»Če se bova stepla midva, bo nastala bitka pri Marclodiu,« je rekel s stisnjenimi zobmi župnik.

»Dobro, to storim za ljudstvo,« je odgovoril župan in se umaknil.

»In jaz za krščanstvo,« je rekel don Kamilo.

Nič se ni zgodilo. Ko je bilo po nekaj trenutkih konec prvega polčasa, je Pepon sklical »Dynamos«.

»Fašisti!« se je nejevoljno zadril.

Nato je zgrabil za vrat Smilza, srednjega napadavca.

»Ti umazani izdajavec, spomni se, da sem ti v hribih trikrat rešil kožo! Če v prvih petih minutah ne zabiješ gola, te bom tokrat ubil.«

Ko se je začel drugi polčas, je Smilzo dobil žogo in pričel napad. Delal je z glavo, z nogami, s koleno in s sedalom, celo ugriznil je žogo, pljuval je pljuča, počila mu je vravnica, toda v četrti minuti je poslal žogo v vrata.

Potem pa je padel na tla in se ni več ganil. Don Kamilo se je premaknil na nasprotno stran igrišča, da se ne bi osramotil. Vratar »Kreposti« je imel zaradi strahu vročico.

Rdeči so se zarili v obrambo, in ni ga bilo, ki bi prebil krog. Trideset sekund pred koncem tekme pa je sodnik zapiskal »fav!«. Enajstmetrovka proti »Kreposti«.

Žoga je zletela. Niti Zamora ne bi mogel ubraniti takega strela v kot. — Gol.

Tekma je bila pri kraju. Edina naloga Peponovih ljudi je bila, da rešijo svoje moštvo in ga odpeljejo na sedež sekcije. Sodnik je bil nepolitičen: naj se sam znajde!

Don Kamilo je bil popolnoma iz sebe. Tekel je v cerkev in pokleknil pred oltar.

»Gospod,« je rekel, »zakaj mi nisi pomagal? Izgubil sem.«

»In zakaj naj bi bil pomagal tebi in ne onim? Dva in dvajset nog tvojih ljudi in dva in dvajset nog onih: don Kamilo, vse noge so enake. Ne morem se ukvarjati z nogami. Jaz se ukvarjam z dušami. Daj mi duše, drugo vzemi! Telesa puščam zemlji. Don Kamilo,

ali se ti ne posreči, da bi spet prišel k pameti?»

»Utrujen sem, pa bo že šlo,« je odgovoril don Kamilo. »Nisem terjal, da ti osebno uravnavaš noge mojemu moštvu. Toliko bolj, ker so boljši od onih. Očitam ti le, da nisi preprečil, da bi nepošten človek ne obsodil mojih ljudi za ‚favl‘, ki ga ni bilo.«

»Zmoti se tudi duhovnik, ko mašuje, don Kamilo: zakaj ne dopustiš, da se lahko zmoti tudi kdo drug, ne da bi imel zlobnega namena.«

»Lahko dopustim, da se človek kjerkoli zmoti, vendar pa ne, kadar gre za športno sojenje! Kadar gre za žogo...«

»Tedad tudi don Kamilo nič bolj pametno ne govori kot Pepon, vsekakor pa mnogo bolj nespametno kakor Fulmene, ki ni pri pravi pameti,« je nadaljeval Kristus.

»Tudi to je res,« je pritrdil don Kamilo. »Binella pa je lopov.«

Ni mogel nadaljevati, ker je zaslišal, da se približuje cerkvi strašno vpitje, in kmalu zatem je vstopil neki moški, raztrgan, sopihajoč, z grozo v očeh.

»Hočejo me ubiti,« je zaihtel. »Rešite me!«

Množica je bila že pri vratih in je hotela vdreti v cerkev. Don Kamilo je pograbil pol stota težak svečnik in ga grozeče zavihtel.

»V božjem imenu,« je zakričal, »nazaj ali pa vam razbijem glave. Pomnite, kdor stopi v cerkev, je svet in nedotakljiv!«

Ljudje so se ustavili.

»Sramuj se, čreda razuzdana! Vrni se v svoje hleve in prosí Boga, da ti odpusti tvojo zverinsko surovost!«

Ljudje so zmedeni molče sklonili glave in se pripravljali za odhod.

»Pokrižajte se!« je ukazal don Kamilo. S svečnikom, ki ga je vihtel v svoji velikanski roki, in visok kot gora je bil podoben Samsonu.

Vsi so se prekrizali.

»Med vami in tistim, ki ga tako zverinsko sovražite, je križ, ki ga je naredil vsakdo od vas s svojo roko. Kdor bi skušal oskruniti to sveto pregrajo, je bogokletnik. Nazaj!«

Vrnil se je v cerkev in zapahnil vrata; pa ni bilo potrebno. Oni moški je onemoglo sedel v klopi in še vedno sopihal.

»Hvala, don Kamilo,« je zašepetal.

Don Kamilo ni odgovoril. Nekaj časa je hodil sem in tja, nato pa se je ustavil pred moškimi.

»Binella,« je besno rekel don Kamilo. »Binella, tu pred menoj in Bogom ne moreš la-

gati! ‚Favla‘ ni bilo! Koliko ti je dal oni malopridnež Pepon, da si zapiskal ‚favl‘, ko je bilo stanje izenačeno?«

»Dva tisoč petsto lir.«

»Mmm,« je zatulil don Kamilo in mu pomolil pesti pred nos.

»Toda...« je stokal Binella.

»Ven!« je zarjul don Kamilo in mu pokazal vrata.

Ko je don Kamilo ostal sam, se je spet obrnil h Kristusu.

»Ali ti nisem rekel, da je tale človek prodana duša? Ali imam vzrok ali ne, da se jezim?«

»Ne, don Kamilo,« je odgovoril Kristus. »Kriv si sam, ker si za isto uslugo ponudil Binelli dva tisoč lir. Ko mu je Pepon ponudil več, je sprejel Peponovo ponudbo.«

Don Kamilo je razširil roke.

»Jezus,« je rekel, »navsezadnje, če takole premislim, sem kriv jaz.«

»Natančno tako je, don Kamilo. Ko si mu predlagal ti, duhovnik, prvi to kupčijo, je mislil, da je to dovoljeno, in torej: dovoljena kupčija za dovoljeno kupčijo, odločiš se za tisto, ki več vrže.«

Don Kamilo je sklonil glavo.

»Torej bi rad povedal, da bi bila tudi moja krivda, ko bi temu nesrečnežu zdajle moji naložili koš udarcev s palico?«

»V nekem smislu že, ker si bil ti prvi, ki si speljal človeka v skušnjava. Vendar pa bi bila tvoja krivda še večja, ko bi bil Binella sprejel tvojo ponudbo in prisodil ‚favl‘ v korist tvojim. V tem primeru bi ga pretepli rdeči. Njih pa bi ne mogel zadržati.«

Don Kamilo je o tem nekaj časa razmišljal.

»Navsezadnje je torej bolje, da so zmagali rdeči,« je rekel.

»Natančno tako je, Don Kamilo.«

»Jezus, bodi torej zahvaljen, da sem izgubil. In če ti rečem, da odkritosrčno sprejemam poraz kot kazen za svojo nepoštenost. mi moraš verjeti, da se res kesam. Kako se ne bi jezil, ko vidim, da je zgubilo takšno moštvo, ki bi lahko, ne da bi se bahal, igralo v drugi ligi; moštvo, ki je za dva tisoč boljše od ‚Dynamosa‘, verjemi, to je stvar, ki para srce in kriči v nebo po maščevanju.«

»Don Kamilo!« ga je smeje se opomnil Kristus.

»Saj ne moreš razumeti,« je vzdihnil don Kamilo. »Šport je čisto posebna stvar. Kdor ga razume, ga razume, kdor pa ga ne razume, ga ne razume. Ali sem prav povedal?«

»Še preveč, ubogi don Kamilo. Razumem te toliko boljše, ker... No, kdaj bo povratna tekma?«

Don Kamilo je z veselim srcem poskočil.

»Šest proti nič!« je zavpil. »Šest takih strelov, da niti videli ne bodo žoge v zraku. Tako gotovo, kakor bom zdajle zadel tistole spovednico!«

Vrgel je v zrak klobuk in ga brenil, da je odletel skozi lino v spovednico.

»Goll!« je rekel Kristus in se smejal.

K o n e c

Nekaj veselih

Iz starih časov

Pruski kralj Friderik II. je nekoč v Šleziji videl meniha, ki je jahal po cesti. »Poglejte patra,« je rekel kralj, obrnil se je k svojemu dvornemu svetniku Iciliusu in mu rekel: »Icilius, pogledajte tja in ga skušajte ponižati.« Icilius je šel, se približal menihu in mu rekel: »Aj, visokorodni, vi jašete dragocenega konja! Toda zdi se mi, da svojega Gospoda in Učenika prav malo posnemate. Ali ne veste, da je ta jahal na oslu?« — »To je res,« je odgovoril menih, »toda, kaj naj storim? Odkar je kralj povišal vse osle za dvornike in svetovavce, ni nobenega več dobiti!«

Koruza za vstopnino

V Kiskeresu na Madžarskem je gostoval neki cirkus. Prebivalstvo kraja je zaradi slabih gospodarskih razmer bilo obubožano. Zato je vodstvo cirkusa dalo razglasiti, da priinese vsak otrok namesto vstopnine lahko po dvanajst storžev koruze. Ideja je imela popoln uspeh. K predstavi je prišlo nad tisoč otrok, ki so vsi plačali vstopnino v koruznih storžih. Pred cirkusom je narasla koruza v ogromen kup in ravnatelj podjetja je imel dosti truda, da je pospravil vso »koruzno vstopnino«.

Nov jetnik

Nov gost v jetnišnici se obrne k pazniku, rekoč: »Povejte mi, kje je izhod za silo, če bi gorelo.«

Dobrna pri Celju

Zdravilišče za ženske bolezni

Slovenija je bogata zdravilišč, večjih in manjših. Balneološki strokovnjaki jih delijo na slatinska s hladno in topliška ali termalna s toplo in celo vročo prirodno vodo. Vse te vode so visoko zdravilne (terapevtične). Ni je skoraj bolezni ali funkcionalne motnje človeškega organizma, za katero ne bi bile primerne.

Po svoji izredni zdravilnosti širom po svetu znana in cenjena so zlasti zdravilišča Rogška Slatina, Radenska Slatina in Dobrna.

Prva je znana kot zdravilišče za prebavila (podobna Karlovim Varom, Vichyju, Montecatiniju, Vrnjački banji itd.); druga (Radenska Slatina) za bolezni srca, krvnega obtoka in pritiska, skleroze in slično, tretja (Dobrna) pa kot izrazito zdravilišče za ženske bolezni, ki ima le slabe tekmece med podobnimi zdravilišči po svetu, čeprav ni še dovolj poznana.

S sodelovanjem poznavalca slovenskih zdravilišč menimo zato, da storimo prav, če postrežemo naši javnosti z nekaterimi podatki o Dobrni.

Dobrna je topliško (termalno) zdravilišče. Zdravilna voda je indiferentna izoterma s temperaturo nad 35 stopinj C. Tradicija zdravilišča je stara in sega kakih 500 let nazaj v zgodovino. Kot kraj ima zemljepisno slikovito lego na nadmorski višini 393 m pod Paškim Kozjakom, predgorjem zelenega Pohorja; zato nudi Dobrna prijetno, klimatsko zdravo, rekonvalescentom zelo ustrezajoče bivanje v krepilnem, z ozonom nasičenem višinskem zraku brez prahu in dima (ker ni v bližini nobene tovarne). Površinski relief kraja in širnega okoliša je zmeren, z blagimi prehodi iz nižin v višine; površinsko odejo reliefa tvori bujni park v samem zdravilišču, priključek nanj pa imajo košati gozdovi, sadovnjaki, vinogradi in polja, ta predvsem v ravnini. Tako razgiban in pester svet je kakor ustvarjen za sprehode, izlete in ture v planine in hribovja.

Neposredna okolica mrgoli mičnih krajev za izlete z lepimi razgledi ali idiličnih koticov za počitek in duševno sprostitev v naravi; toliko jih je, da jih tu zaradi pomanjkanja prostora ne naštevamo.

Poglavitni zdravilni element Dobrne je seveda voda. Na čelu zdravstvene ureditve in službe je zdravnik-specialist z najsoodobnej-

šimi ordinacijskimi prostori in posebnim laboratorijem za citološke in druge preiskave. Razen prirodne vode v obliki kopeli in pitja dopolnjujejo proces zdravljenja fizikalna sredstva, tako blatne obloge in močvirske obloge, selarij, masaže, specialna gimnastika, elektroterapija in dietna hrana. Vse fizikalno tehnične naprave dajejo jamstvo za harmonični potek in končni uspeh zdravljenja.

Kako pridemo v Dobrno? Z vlakom ali avtobusom skozi Ljubljano v Celje, od tam po lokalni avtobusni progi (postajališče pred železniško postajo v Celju) v Dobrno.

Gramofonske plošče

Družba sv. Mohorja v Celovcu ima še tele plošče z 10 pesmimi oz melodijami:

Kvintet Avsenik, Tam kjer murke cveto

Kvintet Avsenik, Srečno pot

Kvintet Avsenik, Stari mlin

Vaški kvintet (Slovenija), Ljub'ca moja

Zadovoljni Kranjci, Pozdrav s planin

Slak, Kadar mim' hiše grem

Narodne pesmi Slovenije

Najhitreje dobite ploščo, če pošljete za vsako 15 fr. fr. ali pa: 80 šil., 160 bfr., 13 DM, 2000 lir, 3,50 dol.

Božične plošče so vse razprodane.

Mnogim rojakom je z njimi že naredila veselje. Žal jim ne more postreči tudi s kakšnimi Marijinimi pesmimi na ploščah, ki si jih nekateri žele.

Na razpolago je še **plošča Finkovega kvarteta iz Argentine**, velika plošča z 12 pesmimi, 155.— šil. (6.— dol.)

„Naša luč“ Vam posreduje

- knjigo »Hitro znati francosko« (5 fr. fr., 50 bfr., 25 šil.)
- brošure za učenje slovenščine »Cours de la langue slovène« (15 leçons) (10 šil., 2 fr. fr., 29 bfr.).
- lep zemljevid slovenskih krajev (2 fr. fr., 20 bfr., 10 šil., 2 DM, 2 šv. kr., 400 lir).
- krasno gramofonsko ploščo »Mati — Zlati časi« (ekskluzivna prodaja!) (50 šil., 8 DM, 9 fr. fr., 100 bfr., 2 dol.).

„Gor čez izaro“

Kmalu po prvi svetovni vojni je bil surovo izgnan s Koroške tudi Gregorij Einspieler, takratni prošt tinjski, eden najbolj gorečih borcev za Koroško. Našel je gostoljubno streho pri neki sorodnici pri Sv. Lenartu v Slovenskih goricah. Čeprav je bil star že čez sedemdeset let, je bil vedno vesel in živahen. V družbi je posebno rad zapel ponarodelo koroško »Gor čez izaro« in ko jo je nekoč njemu na čast zapel šolski pevski zbor, je v zahvalnem govoru povedal, kako je pesem nastala.

Kot mlad kaplan je deloval v neki fari ob Baškem jezeru na Koroškem, župnik pa je bil domačin Franc Treiber. Bil je doma s kmetije »tam čez izaro« in »gor čez gmajnico«, kjer je stala »hiša očetova« v prijazni dolinici. Z okna svojega stanovanja je imel lep razgled proti domu. Ko mu je tako vedno uhajal pogled proti domačiji, je nekega dne ob spominu na svojo mater zložil pesem »Tam čez izaro«, ki jo je Einspieler takoj zapisal in nam jo ohranil.

Treiber je zložil pesem v koroškem narečju. V izvorniku se tudi smiselno nekoliko razlikuje od današnjega besedila. Treiberjev dom je stal »tam čez izaro«, ker se čez jezero ne more »gor«, pač pa čez gmajnico. V nadaljevanju se glasi pesem: »je predragi dom, moje zibale« in »zibali so me mamica moja« v domačem narečju.

Treiber se je zamislil, kako mu je mamica ob zibelki nežno pela »haji, haja«, vse tiše in tiše, dokler ni zaspal. Nikakor pa ni mamica ta »haji, hajo« pela tako glasno, kot si to predstavljajo vesele družbe danes in se pri tem derejo kot tirolski jodlarji.

V izvorniku je torej pesem takale:

Tam čez izaro, gor čez gmajnico,
je predragi dom, moje zibale.
Zibali so me mamica moja
in zapeli so: »Haji, haja!«

Kje je moj dom?

Kjer slovenski mili rod
zemljo orje, mirno hod',
tam mi zibelka otroška
tekla je, tam dom je moj.

Osnovno šolo v Preddvoru pri Kranju, ki so jo nedavno odprli, so imenovali po rojaku, pesniku in jezikoslovcu Matiji Valjavcu. Ta je pred 70 leti umrl v Zagrebu.

Novo osnovno šolo v Cerkljah pri Kranju so imenovali po slovenskem skladatelju Davorinu Jenku.

Umrla je največja slovenska pesnica Vida Tauferjeva. Podlegla je zavrtni bolezn, ki jo je pred desetimi leti priklenila na posteljo. Doma je bila iz Toplic pri Zagorju ob Savi. Izdala je več pesniških zbirk. Po poklicu je bila učiteljica in je bila zaposlena zadnja leta v kulturnem oddelku prosvetnega ministrstva.

V Lendavi so odprli novo avtomatsko telefonsko centralo.

Asfaltirali in modernizirali so cesto Velenje—Slovenj Gradec—Dravograd.

Podjetje »Slovenija-cest« je prevzelo v Libiji graditev ceste, ki jo bodo delali dve leti in bo pri tem zaposlenih okrog 100 Slovencev.

Slovenska pomorska družba Splošna plovba iz Pirana je v Belgiji naročila dve motorni ladji: »Krpan« in »Krnjavelj«. Ladjo »Krnpan« so v ladjedelnici Jos. Boel v Antwerpnu konec oktobra slovesno splavili, to se pravi: slovesno porinili v morje. Ladja je dolga 140 metrov, široka pa 19 in skoraj 12 visoka.

Tudi v Sloveniji je v teku preosnova policije, to je službe državne varnosti. Ob razgovorih za preosnovo je bilo povedanega marsikaj, kar so doslej trdili le nasprotniki režima. O čez 200 tisoč osebah je bilo na mlici zapisano, kaj so govorili in kakšni so. Sedaj vse

te zapiske pregledujejo in uničujejo. Zapirali so tudi ljudi, ko še niso imeli nobenih dokazov za njihovo krivdo.

Našli so osem pisem Antona Tomaža Linharta, ki nam je napisal prvo slovensko igro. Pisal jih je lužiško-srbskemu kulturnemu delavcu Antonu. To je doslej prvi dokazani stik Slovencev z Lužiškimi Srbi.

Tovarna pisalnih strojev »Tops« v Savljah pri Ljubljani je do vratu v dolgovi, od julija pa je v njej že prisilna uprava. Niso sposobni izdelati pisalnih strojev tako poceni, da bi konkurirali drugim tovarnam.

Na ljubljansko univerzo se je letos vpisalo 3262 novih slušateljev. 44 % od teh jih je doma iz Ljubljane ali njene neposredne okolice.

Šest delavcev s Koga pri Ormožu je po trgatvi in zabavi sedlo na traktor, da bi se odpeljali domov. Na strmem klancu na cesti proti Hermancem je na traktorju

ugasnila luč. Traktorist je zapeljal na rob ceste in vsi skupaj so se skotalili pet metrov globoko po nasipu. Šofer in neka gospodinja sta pri tem izgubila življenje.

V Piranu v Istri so namesto spomenika padlim borcem postavili Mladinski dom.

Požar je v kratkem času uničil štiri stavbe usnjarne v Šoštanjju.

Kemična tovarna v Mostah v Ljubljani bo v kratkem začela izdelovati najlon. To bo prva tovarna te vrste v Jugoslaviji. Najlon se bo imenoval julon in ga bodo izdelali 1150 ton na leto.

V jeseniški žebeljarni so proslavili 75-letnico obstoja žebeljarne. To je eden najstarejših obratov železarne na Jesenicah.

Neki Dunajčan je iz farne cerkve v Prihovi na Štajerskem odnesel 17 kipov. Kipi imajo veliko zgodovinsko vrednost. K sreči so ga kmalu ujeli.

V dolini Vrata pod Triglavom so 30. oktobra odkrili spomenik alpinista v spomin na vse mrtve gorni-

Sneg je pokril naše planjave mladini v veselje.

Brali smo . . .

O »protokolu«, ki je bil podpisan med komunistično vlado Jugoslavije in med Sv. seдеžem, piše mnogo tudi tuje časopisje. Mogoče razpravlja o njem še bolj natanko in podrobno kot naše domače. Prav je, da smo na jasnem, kaj ta »protokol« je in pomeni in kaj ni. Poglejmo danes samo, kaj ni.

Napačno bi bilo misliti, da sta obe podpisnici »dogovora« prišli skupaj zato, da bo Cerkev obsodila Titovo preganjanje Cerkve zadnjih 20 let. »Dogovor« ne blagoslavlja zapora in krivične obsodbe kardinala Stepinca. Niti ne odobrava izгона stotin duhovnikov in redovnikov iz njihovih domov in samostanov in zaplembe njihovih hiš ter poslopij. »Protokol« ne daje prav tistim, ki so topli duhovniki in škofe, da bi jih prestrašili in naredili za vdane slugе. Ne daje odobritve zapiranju duhovščine in katoliških vernikov, ki so jih obtoževali protidržavnih aktivnosti. S tem »dogovorom« Cerkev ni odobrila surovega pritiska na katoliške vernike, ki so zaradi gole eksistence opustili versko življenje. »Protokol« sam ni obsodba duhovnih stisk, terorja, ponižanj in zaničevanj, ki so jih bili deležni milijoni katoličanov, hoteč obdržati vero v Boga in to kljub Damoklejevemu meču, ki stalno visi nad njihovimi glavami.

Cerkev se je podala na pot, ki je vodila do tega dogovora, samo zato, da bi vsaj za

bodočnost poskušala preprečiti, da bi nad krščanstvo prišel spet tak teror, tako preganjanje, tako trpljenje. Dogovor s komunistično vlado v Beogradu daje upanje, ne daje pa zagotovila, da bo temu res tako.

Gornjih misli ni napisal kak »prenapet klerikalec« slovenskega rodu. Vzete so iz uvodnega članka ameriške revije »Columbia«, ki ga je napisal za septembrsko številko Elmer von Feldt.

ZA BISTRE GLAVE

$$\begin{array}{r}
 * \text{ } \square \oplus - \text{ } \text{ } \triangle = * * \text{ } \text{ } \\
 : \text{ } \text{ } + \text{ } \text{ } \\
 \text{ } \times \text{ } \oplus = * \text{ } \text{ } \\
 \hline
 \oplus \odot + \text{ } \text{ } = 101
 \end{array}$$

Namesto znaka daj pravo številko (od 0—9), potem števila pomnoži in seštej, kot je treba. Poskušaj s številkami, dokler ne dobiš za zaključek račun 101.

REŠITEV UGANKE 9. ŠTEVILKE

$$\begin{array}{r}
 16 + 294 = 310 \\
 \times \\
 8 \times 21 = 168 \\
 \hline
 128 + 14 = 142
 \end{array}$$

ke, ki so se iz ljubezni do gora ponesrečili nad dolino Vrat, na Triglavu, Stenarju in v Rokavih.

V Sloveniji je bil letos pridelek pšenice za 15% višji kot lani.

Vinska klet v Dobrovem v Goriških Brdih se je odločila, da bo začela delati tudi šampanjec. Pri tem bodo uporabili dosedanje izkušnje s proizvodnjo zlate rebule.

Po statističnih podatkih prve polovice letošnjega leta pride v Jugoslaviji na en tisoč prebivavcev skoraj deset avtomobilov. Seveda je različno po raznih republikah. Prednjačimo Slovenci, kjer je na tisoč prebivavcev

že 30 avtomobilov. Na Hrvaškem je na toliko ljudi le 10 avtomobilov, v Srbiji 7, Makedoniji 6, v Črni gori 4, v Bosni pa dobri trije.

V Logatcu je vlak do smrti povozil 21-letnega fanta Janeza Trevna iz Rovtarskih Žiberš. — Dva Slavnikova avtobusa sta pri Dekanah v Istri trčila drug v drugega. 4 potniki so bili na mestu mrtvi, 7 pa ranjenih.

Orkanski južni veter je besnel nad Jadranom prve dni novembra. Zaradi izredno visoke plime so nastopile poplave tudi v slovenskih obalnih mestih.

Hudo neurje v začetku novembra je povzročilo veliko škode in poplav tudi na

Gorenjskem, posebno v Kranju. Zveza s Koroško je bila možna le preko Ljubelja.

Po Novem letu bodo prebivavci Jugoslavije lahko zamenjali pred odhodom v tujino 32 dolarjev. Po trgovinah pa ne bodo dajali več popusta, če plačaš blago v devizah. S to ugodnostjo bodo lahko kupovali le še tujci. Zato bodo pa trgovine oproščene zveznega 12-odstotnega davka na blago, ki ga bodo prodale za devize.

Na Golovcu pri Ljubljani deluje zelo občutljiv »seizmograf«. To je posebna naprava, ki beleži potresne sunke. Pritrjen je naravnost na čvrsto in kompaktno živo skalo.

Pisatelj Karel Mauser o materinem jeziku

Na prireditvi Slovenske šole v Clevelandu je imel pisatelj Karel Mauser govor o ljubezni do materinega jezika. Tri duhovne vrednote je omenjal za materinski dan: »Da bi znale naše matere položiti v otroke ljubezen do materinega jezika, da bi znale vlti vanje spoštovanje do jezika naših sosedov in da bi jih znale naučiti binkoštnega jezika ljubezni, ki so ga govorili apostoli na binkoštni dan, ko so govorili v svoji preprosti aramejščini in vendar so jih razumeli vsi tujci, vsak v svojem jeziku.« Pa tudi slovenskemu okolju je naročil, da mora delo mater podpirati: »To je moralna dolžnost vsakega, ki se z mladino ukvarja in mladino vodi. Kdor vedoma in hote podira v otroku spoštovanje do materinskega jezika, kdor jezik otroka ponižuje in zapostavlja, ta istočasno tudi podira v otroku druge moralne osnove.« In na zadnji obračun je tudi opomnil pisatelj Mauser, »ko bomo s svojim Bogom sedli k isti mizi in naredili račun. Tedaj bomo dajali odgovor tudi za to, če nismo zabarantali svojega jezika, če ga nismo metali iz svojih hiš zato, ker nas je bilo sram, ker smo majhnega naroda sinovi in hčere, ker nas je bilo sram, da ne bi znali drugih jezikov.«

Slovenska pesem

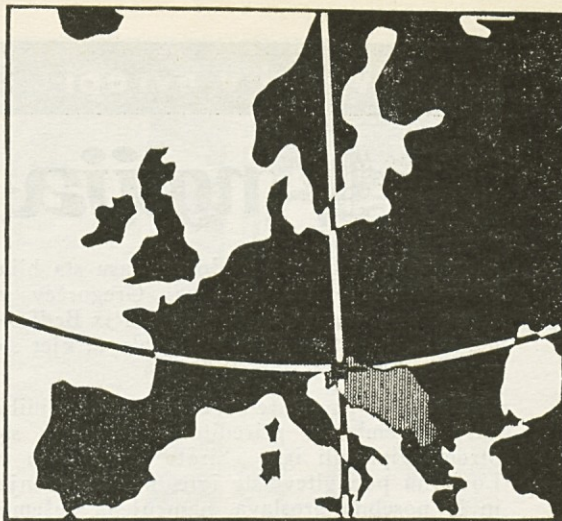
Kaj doni in sladko se glasi?
Vabi nas ljubo,
v zlatem otroškem času
mati pela je tako.

Zemljo naj Sloven'c obhodi,
kamorkoli pot ga vodi:
on po tebi hrepeni —
oj slovenska pesem ti.

Kjer se zbirajo Slovenci
in na tujem so doma,
kjer donijo glasi znani
od srca do srcá:

doni, pesem, brate družil!
Domovini vsak naj služi,
kogar tvoja moč budi,
oj slovenska pesem ti!

Po J. Stritarju

Slovenska zemlja — na križišču severa in juga,
vzhoda in zahoda Evrope.

Lepa poteza tvoje notranjosti — spoštovanje tvojega rodu

»Slovenski izseljenec ima do svoje domovine dolžnosti, ki mu jih nalaga krepost pietéte, to je tistega spoštovanja svoje vrste, ki smo ga dolžni staršem in domovini. Pietéta do domovine pa zahteva zlasti naslednje reči:

1. Vsak slovenski izseljenec se mora ogibati vsega, kar bi moglo njegovi slovenski domovini škodovati ali jo ponižati. Greši torej tisti slovenski izseljenec, ki svojo slovensko domovino grdi, smeši, se iz nje norčuje in ji tako jemlje ugled pred tujci. Greši proti kreposti dolžnega spoštovanja domovine, kakor bi grešil, če bi tako ravnal s svojimi starši.

2. Vsak slovenski izseljenec je dolžan ostati zvest svoji slovenski domovini, kakor je dolžan zvestobo svojim staršem. Ne sme je zatajevati, kakor bi ne bilo prav, če bi zatajil starše.

3. Vsak slovenski izseljenec je dolžan spoštovati duhovno posebnost in bogastvo slovenske domovine, torej njen jezik, narodno pesem in umetnost, kakor tudi značilne navade, v katerih se javlja slovenski duh.

4. Vsak slovenski izseljenec mora svojo slovensko domovino ljubiti in po svojih močeh skrbeti za njeno blaginjo.«

To je nauk vseučiliškega profesorja, prelata dr. Alojzija Odarja, ki je bil učen mož in je pred nekaj leti umrl v argentinskem glavnem mestu Buénos Airesu.

Anglija

Blagoslovi domov: V zadnjem času sta bila blagoslovljena dva domova: Gregorčev v Kempstonu, kamor so se preselili iz Bedforda, in Zajčev (Rudijev) v Keighleyu, kjer so se preselili kar v sosednjo hišo.

Bedford. — Ko boste to brali, bo že minila naša decembrska prireditev, za katero so otroci pripravili igro »Sirota Jerico«, in v Londonu ponovitev iste igre, miklavževanje in še posebna proslava, namenjena našemu g. župniku, monsignorju Kunstlju.

Čeprav ni posebnih novic, ne mirujemo. Vsako soboto in nedeljo se zbere naš drobiž in se pridno vadi za decembrsko igrico. Pravijo, da ne smejo zaostajati za odraslimi in ne bi radi videli, da bi »Sirota Jerica« navsezadnje ostala »sirota«. Kakorkoli bodo to igrico izvedli, jim bomo prav gotovo dali priznanje; zelo veliko je že namreč vredno to, da sploh nastopijo, ako upoštevamo to, da so bili vsi rojeni tu v Angliji. Navada je, da vsaki prireditvi sledi kritika in mi seveda to kritiko pozdravljamo, če je v razmerju z danimi okoliščinami in konstruktivna, to se pravi, da se nas kritizira tam, kjer bi res lahko napravili bolje, ne pa da bi od nas zahtevali nekaj nemogočega. Je bolj prav, da kritiko opustimo in jim tako damo poguma za bodoče prireditve. In te prireditve se bodo vrstile, saj je prav zadnje leto pokazalo, kaj v Bedfordu to naše društvo pomeni. Imeli smo dve večji prireditvi, poleg tega pa celo vrsto manjših sestankov in smo tako vedno v stiku drug z drugim. Kakor ima vsaka organizacija in vsako društvo svoje začetne težave in nasprotja, tako smo jih tudi mi imeli, vendar smo sedaj preko tega. Razen nekaj redkih izjem stojimo sedaj vsi za tem društvom, čigar namen je, da poživlja našo narodno zavest in ohranja kulturne vrednote, katere smo prinesli s seboj v tujino. In vsakdo, komur je pri srcu naša slovenska kulturna preteklost, je v našem društvu dobrodošel. Res je, da se je včasih treba v korist skupnosti odreči osebnim ugodnostim, toda če hočemo dobri stvari biti v korist, moramo tudi to potrpeti in marsikaj z žrtvami doprinesiti.

Nimam namena, da bi nagovarjal k doprinašanju žrtev. Vsakdo ima svobodo mišljenja in vesti in to svobodo hočemo spoštovati. Če kdo žrtve doprinaša, jih doprinaša prostovoljno in lahko rečem, da je to večina.

Kakor smo z žrtvami gradili v preteklosti, tako bomo tudi nadaljevali v bodočnosti, saj so nam pred očmi le skupne koristi. Za osebne koristi ne delamo, saj vsak poleg darovanega časa prispeva tudi denarno. In da društvo tako uspeva, je tudi zaradi tega, ker smo se postavili na stališče, da je delo vsakogar enako vredno. Pri vsaki prireditvi smo vsi za enega in eden za vse. In s tem bomo šli na delo tudi v novem letu.

Poleg priprav za naslednjo prireditev pa moram še omeniti, da smo se na misijonsko nedeljo polnoštevilno zbrali in to nedeljo posvetili misijonom. Najprej smo imeli skupno sveto mašo, po maši pa v dvorani poleg cerkve primerno misijonsko predavanje. Sv. mašo kakor tudi predavanje je imel pater J. Kokalj, ki je sam misijonar. V predavanju nam je orisal delo misijonstva in nam povedal, kako tudi mi lahko prispevamo k misijonskim namenom. Otroci so se takoj navdušili za zbiranje znamk, odrasli so se pa po večini naročili na Katoliške misijone. Za zaključek pa smo imeli še primerno tombolo, ki je tudi nekaj prinesla za misijonske namene. Naj se na tem mestu zahvalim vsem, ki so k uspehu tega dne kakorkoli doprinesli.

— Rr.

Belgija

Liège-Limburg

V oktobru so se slovenski verniki iz Eisdena pridno udeleževali slovenskega rožnega venca v kapelici. Bog jim plačaj!

Za Vse svete smo se tudi letos zbrali na njihvi mrtvih v Eisden-Cité in Eisden-dorpu. Ob odsotnosti g. Vilija Roglja je g. Stanko Novak iz Waterscheja vodil Slomškov zbor, ki je našim rajnkim v spomin zapel žalostinki. Mlado ognjišče: G. Oskar Kaus iz Cheratte-a je popeljal pred oltar svojo nevesto gdč. Rossanno Lazzoni. Iskreno čestitamo in želimo božjega blagoslova. G. Oskar se je s svojo mlado ženo nastanil v Švici.

Naši bolniki: Ga. Jurišič iz Eisden-dorpa si je pri nesrečnem padcu zlomila roko. Zdravi se v bolnišnici v Maaseiku. G. Pucelj iz Eisdena se zdravi v Leutu. G. Kelhar iz Zwartberga je bil sprejet v zdravniško oskrbo v Genku. — Omenjenim in vsem, za katere še ne vemo, pošiljamo posebne pozdrave.

Miklavževanje in božičnica bo v Waterscheju 10. decembra popoldne, v Eisdenu pa tretjo nedeljo v decembru popoldne. Toplo vabljeni!

Božična sv. maša bo tudi letos kot lani v kapelici pri sestrah.

Charleroi-Mons-Bruselj

V soboto, 22. oktobra, je bil krščen v Charleroi (Maternité Reine Astrid) mali Mihael, drugi otrok v družini g. Svetislava Krstič in Verone Magdič iz Lodelinsart, kjer imajo že petletno hčerko Zorico. Botrovala sta g. Istvan Kulczar in ga. Irena Barat, por. Kulczar iz Lodelinsart. Srečni družini naše čestitke!

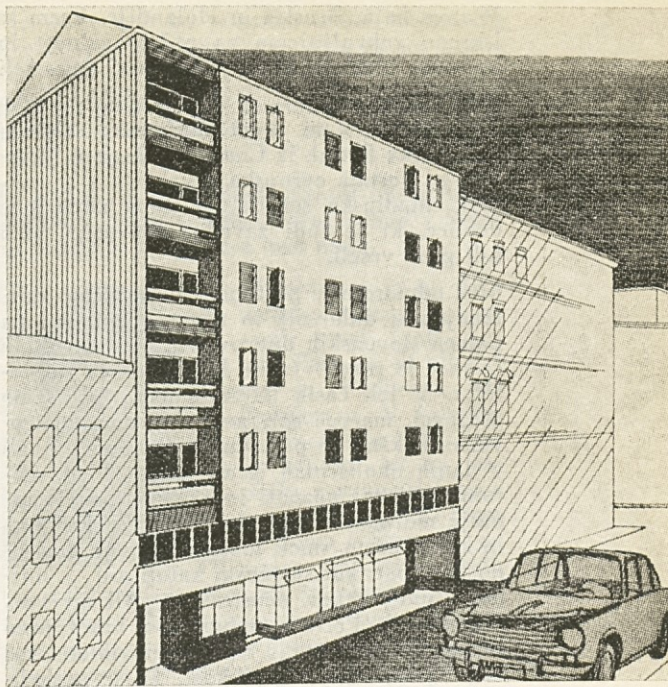
Nepričakovano je 13. oktobra umrla v bolnišnici Jolimont ga. Tinca Berlot, por. Primožič, iz Maurage. Par tednov prej je bila še zdrava in se je udeležila pogreba svoje sestre ge. Fanike Berlot, por. Voglar, v Dilsenu (Limburg), ki je umrla 25. septembra. Pokopana je bila 15. oktobra v Maurage in počiva sedaj poleg svojega moža, ki je umrl pred 7 leti. Zapušča več otrok in tudi sestro go. Marijo Berlot, por. Ranosha, v Hautrage. — Pokojna se je rodila leta 1901 v Vajbi pri Kanalu (na Primorskem). Naj počiva v miru! Svojcem naše iskreno sožalje!

Več tednov je bil na zdravniškem pregledu v Institut Medico-Chirurgical v Charleroi g. Franc Alif iz Lodelinsart. 7. novembra je moral iti na operacijo, ki je dobro uspela. Želimo mu naglega okrevanja.

VI. Slovenski dan v Belgiji

Četrto nedeljo v oktobru je deževalo od jutra do večera. Verjetno je to bil najbolj deževen dan v vsem letu. Vendar so Slovenci iz Belgije in Holandije v izredno lepem številu ta dan prihтели v Eisden. Ob štirih popoldne so prisostvovali službi božji, ki jo je opravil č. g. Kazimir Gaberc iz Charleroi. Po službi božji je narod skozi dež in vihar hitel v dvorano. Vsi so se čudili ljudskemu navalu ob tako slabem vremenu. Razpoloženje je zato takoj v začetku bilo odlično. Predno so zadnji gostje dobili svoje sedeže, je g. Viktor Janič v imenu društva »Slomšek« pozdravil navzoče in jim povedal program.

Takoj nato se je začela predstava vesele spevoigre v treh dejanjih »Veseli Bombek«, ki je s kratkimi odmori trajala dobre tri ure. Do kraja je v dvorani bila popolna tišina, kar dokazuje, kako so igralci znali pritegniti pozornost občinstva. Vse priznanje gre g. Heiniju Virantu, ki se je zelo potrudil, da bi čim nazorneje predstavil Bombeka, glavno vlogo. G. Stanko in ga. Lojzka Novak sta iz Waterscheja redno hodila na vaje in sta posebno v svojih pevskih točkah kot Polovič in Jelka žela splošno priznanje. Dr. Franc Lipovec iz Bruslja, ki je za eno skušnjo moral prevoziti 250 km, je odlično nastopil v vlogi dr. Rogana. Tudi drugi so pokazali zelo lepe igravske darove, a ne moremo vseh

Otvoritev „Korotana“ na Dunaju

Dne 15. novembra so na Dunaju slovesno otvorili slovenski visokošolski dom „Korotan“, na Albertgasse 48, v 8. okraju. V njem je danes 60 študentov, ki študirajo na dunajskih višjih šolah, večinoma Slovencev. Čestitamo p. Ivanu Tomažiču, ki se je za to zamisel zavzel in jo z izredno poštvalnostjo uresničil. Za Slovence na Dunaju je ta zgradba velikega pomena. Nad vse važna je tudi za koroške Slovence. Dom je bil zgrajen s pomočjo darov slovenskih rojakov na Koroškem in po svetu, predvsem pa na podlagi dolgoročnega posojila, ki ga bo treba leto za letom odplačevati.

Otvoritev je počastil s svojo navzočnostjo sam avstrijski ministrski predsednik dr. Klaus in več drugih slovenskih in dunajskih osebnosti. Dne 21. novembra je v „Korotanu“ blagoslovil hišno kapelo celovski škof dr. Köstner. Kapela je posvečena v čast sv. Modestu. Ta je bil prvi škof Slovencev in nam je posvetil prvo Marijino cerkev v Gospe Sveti. Zato je v kapeli slika, kako slovenski knez Hotimir kaže Modestu divno koroško pokrajino.

posebej omenjati. Pri igri so s pevsko točko sodelovali tudi člani in članice pevskega društva »Zvon« iz Holandije. Tako so pri tej prireditvi sodelovali Slovenci iz Eisdena,

Waterscheja, Bruslja in Holandije. Vsem se iskreno zahvaljujemo za požrtvovalnost in zvestobo idealom, ki jih »Slovenski dan« želi gojiti.

Med odmori nam je na harmoniko zaigrala gdč. Erika Bizjak iz Charleroi, ki je v Strasbourgu postala evropska prvakinja v harmoniki, mladinska sekcija. Nastopa nadarjene deklice, ki je tudi zavedna Slovenka, smo bili prav veseli.

Med odmorom je nastopil tudi krajevni slov. izseljenki duhovnik in navzoče opozoril na pomen slovenskih dnevo. »Živimo v velikih časih,« je rekel, »časih, ko se odloča za stoletja. V teh časih pa ne smemo biti samo gledavci, marveč soigravci. Mi smo soodgovorni, kakšna bo prihodnost. Da bomo mogli v danih okoliščinah igrati svojo vlogo, moramo najprej poznati in razumeti svoj čas; dalje moramo vedeti, dobro vedeti, kaj smo in kaj hočemo, imeti moramo pogum dosledno nastopati kot slovenski katoličani... mirno, vljudno, toda neustrašeno. Ali mi smo, žal, plašni. Preradi upogibamo hrbet pred tistimi, ki se drznejo nad nami vihteti svoj bič. Vemo, odkod ta šibkost. To so posledice žalostne slovenske zgodovine. Tisoč let smo bili pod tujcevo peto. Hlapčevstvo nam je nekako prešlo v kri, kot toži že Ivan Cankar. Toda čas je, da se dvignemo iz tega ponižujočega stanja. Postanimo ponosni ljudje, slovenski svobodnjaki! Bodimo neustrašeni v obrambi resnice, pravice in svobode, pa bomo v danih okoliščinah uspešno vršili svojo dolžnost kot Slovenci in kristjani.«

Po igri je nastopila Slovenska folklorna plesna skupina iz Holandije. Često so ti plesavci že nastopali med nami, a jih človek vedno z veseljem gleda. Ob vsakem nastopu pokažejo kaj novega in njihovo izvajanje je doseglo res zavidljivo točnost.

Bila je tudi bogata tombola. Gospe Rogelj, Globevnik in Vivod so se izredno potrudile in nabrale čez 180 lepih dobitkov, za kar se jim prav topla zahvaljujemo.

Ostali večer so Slovenci preživeli v prijetnem domačem razpoloženju. Za muziko je bil naprošen poznani Robekov orkester iz Holandije. Hej, imeli smo nepričakovano kar dva orkestra. G. Slavko Strman iz Heerlena nam je z orkestrom, ki ga on vodi, iz prijazne naklonjenosti zaigral niz veselih domačih in pri starih in mladih žel živo zanimanje in toplo priznanje. Iskrena zahvala, g. Slavko in Žardonovi!

Hvala vsem, ki so s sodelovanjem ali vsaj s prisotnostjo pripomogli, da je VI. Slovenski dan v Belgiji potekel Slovencem v razvedrilo, pobudo in ponos.

Avstrija

Predarlška. — Slovenska služba božja v Bludenzu bo v nedeljo, 4. decembra, v cerkvi sv. Križa spodaj ob petih popoldne; v Feldkirchu pa isti dan ob pol 11. uri v kapucinski cerkvi. V Rankweilu bo v nedeljo, 11. decembra, ob pol 12. uri in sicer v šentpeterski cerkvi; v Dornbirnu bo naša služba božja v nedeljo, 18. decembra, ob pol 11. uri pri kapucinih; v Götzis pa isto nedeljo popoldne ob štirih v stari cerkvi. Adventni čas nas pripravlja na božič. Pridite, rojaki, da se sredi tujine pripravimo v domači družbi na božične dni! Pol ure pred sv. mašo je povsod priložnost za spoved.

Gradec. — Tudi v adventnem času bo naša služba božja vsako nedeljo ob 9. uri v Antonius-Kirche, blizu Glavnega trga na Paulus-Tor, nasproti policijske direkcije. Mnogo rojakov se je udeležuje in že poznajo, kje je to. Vabimo še druge. Na razpolago so tam tudi knjige Družbe sv. Mohorja iz Celovca.

Dunaj. — V Leopoldsdorfu pri Dunaju se je z motornim kolesom smrtno ponesrečil 35-letni delavec Franc Ribarič iz Lendavskih goric pri Lendavi. Tako je naraslo število prekmurskih delavcev, ki so se ponesrečili v zadnjih 2 letih v Avstriji, na štirinajst. Od teh so se pri delu ponesrečili le trije. Vsi drugi so postali žrtev prometnih ali drugih nesreč.

Francija

Jugoslovanske konzularne oblasti zamenjujejo stare jugoslovanske potne liste v novimi, ki so veljavni 10 let. Kdor ima jugoslovanski potni list, naj pohiti z zamenjavo in naj obenem zahteva potni list s slovenskim besedilom, kot jih sedaj izdajajo doma v Sloveniji.

Pas-de-Calais

Vse svete in verne duše smo preživeli ob molitvi in obiskih grobov naših pokojnih. V Liévinu so se rojaki zbrali ob lepo okrašenem grobu blagopokojnega msgr. Valentina Zupančiča. V Bruay-en-Artois pa smo na pokopališču Divion blagoslovili ob številni udeležbi novi spomenik pokojnega organista Jožefa Potiska.

Pri krstu sta v Méricourt-Mines dne 16. 10. in 23. 10. postala božja otroka Janez Luka Žižek in Erik Kotar. Veselimo se tega!

V noči med 22. in 23. junijem je nenadoma

ugasnilo življenje Janeza Brodnika, uradnika na tajništvu za jamska dela. Zaradi izredno plodovite delavnosti, zlasti kot delavca uradnika in člana odporniškega gibanja med preteklo vojno, je prejel številna odlikovanja, kot n. pr. viteštvo častne legije, dvojno vojaško odlikovanje in delavska odlikovanja. Ta mož izrednega optimizma in poguma zapušča rojakom in vsem znancem spomin, ki ne bo ugasnil. Pokopan je bil na pokopališču v Vendin-le-Vieil, Fosse 8. — Dne 27. oktobra je po dolgotrajni in mučni bolezni ugasnilo srce dobre slovenske matere Ane Medved, rojene Erman. Številna udeležba rojakov in domačinov pri njenem pogrebu je pričala, kako je bila pokojnica cenjena. Pokopana je bila 29. oktobra na vzhodnem pokopališču v Lensu. Dočkala je lepo starost 75 let. — Na Fosse 8 v Vendin-le-Vieil so položili k večnemu počitku 2. novembra 72-letnega Friderika Stermeca, ki je preminil 30. oktobra po daljšem težkem bolehanju. — Naj bo tem našim rojakom lahka tuja zemlja in želimo pokoj njih dušam, preostalim pa naše iskreno sožalje.

Mesec december prinaša celo vrsto lepih družinskih praznikov. 4. decembra bomo proslavili praznik sv. Barbare, zavetnice rudarjev. 11. decembra bo prišel v dvorano Mlinar sv. Miklavž in obdaroval vse naše otroke iz Pas-de-Calais.

Na Božič se bomo v decembru pripravili z duhovnimi obnovami in s spovedjo in sicer: 17. decembra ob 17. uri v Vendin-le-Vieil; 18. decembra ob 16. uri v Armentières z miklavževanjem; 19. decembra ob 19. uri v Croisilles (Ecaust St. Mein); 20. decembra ob 8. uri v Wingles; 22. decembra ob 7.30 v Bruay-en-Artois, ob 16. uri v Méricourt za otroke; 23. decembra ob 8. uri v Liévinu, ob 17. uri pa v Méricourt-Mines za odrasle. Dne 24. decembra bo na sveti večer polnočnica in priložnost za spoved: ob 20. uri v Bruay-en-Artois, ob 22. uri v Liévinu, ob polnoči pa v Méricourt-Mines. Svete maše na božični dan bodo po navadnem nedeljskem urniku. Vsi rojaki so lepo vabljeni, da v čim večjem številu opravijo svojo adventno in božično dolžnost.

Pariz

Sveta maša za Slovence je vsako nedeljo ob petih popoldne v kapeli Montcheuil, 35 rue de Sèvres, Paris 6°, métro: Sèvres-Babylone. Slovenska pisarna — 7, rue Gutenberg (prilike, levo), Paris 15°, métro: Charles-Michels, telefon: 250-89-93 — je odprta vsak torek in vsak četrtek popoldne.

V nedeljo, 4. decembra, bomo po maši imeli miklavževanje.

Na sveto noč bo ponočna maša ob **desetih** zvečer, na Božič in Novo leto pa — kakor navadno — ob petih popoldne.

Šola za otroke je v decembru v nedeljo, 4. in 18., ob treh popoldne, 29 rue de Boissnade, Paris 14.

Č. g. Lavrič je zaenkrat zaradi okoliščin in potreb v Franciji odložil svoj odhod v Švico in ostane še nekaj časa med nami.

28. oktobra je po dvo-mesečni bolezni in operaciji umrl Trošt Anton. Pokojni je bil doma iz Podbrega pri Podnanosu. V Franciji je bil od leta 1958. Star je bil 38 let in zapušča v Franciji ženo s tremi majhnimi otroki, doma v Sloveniji pa mater in dva brata ter sestro. Pokopan je bil 31. oktobra na pokopališču v Thiais, kjer je bil tudi cerkveni pogreb, katerega se je udeležilo lepo število njegovih sovaščanov in znancev. Težko prizadeti ženi in njegovim domačim izrekamo svoje sožalje.

La Machine (Nièvre). — Slovenci v La Machine smo v teku enega meseca izgubili tri svoje rojake. Najbolj težko prizadeta je družina Esih. Po smrti svojega moža, septembra 1964, je gospa Ana Esih vidno hiralala. 26. 9. je umrla v bolnišnici v Clermont-Ferrand, kamor so jo odpeljali na operacijo. Pokojna je bila stara 66 let. Rojena je bila v Mokronogu in v Franciji je bila od leta 1926. Pokopana je bila v La Machine 28. 9. Njen sin Ignac, ki je bil že ob smrti svoje matere težko bolan v bolnišnici v Decize, je odšel v večnost par tednov pozneje, 18. oktobra (dva dni prej je dopolnil 45 let) in bil pokopan v La Machine 20. 10. — Dne 14. oktobra pa je umrl v bolnišnici v Nevers Franc Berlizg, star 73 let, doma iz Griž pri Celju. V Franciji je delal od leta 1924. Pokopan je bil v ponedeljek 17. 10. v Coulanges pri

Neversu, kjer živi njegova hčerka Marija in kjer je bila septembra 1964 pokopana že njegova žena. — Vsem iz Esihove in Berlizgove družine izrekamo svoje globoko sožalje, za pokojno Esihovo in pokojnega Berlizga smo molili pri naši skupni maši v La Machine dne 16. oktobra.

Slovenci se bomo zbrali k maši zopet v nedeljo, 18. decembra.

Nevers. — 10. septembra se je poročila v cerkvi St. Etienne Ivanka Poje, doma iz Čabra, s Thomasom Jacquet. Vse najboljše! Gospod in gospa Anzelmi sta se preselila iz La Machine k svoji hčerki in svojemu zetu v Nevers.

16. oktobra je bil pri slovenski maši v La Machine krščen Simon Sorič, sin Nikole in Marije Bogolin. Botrovala je Nežika Skrbina.

Lurd

Zadnji letošnji romarji iz Slovenije so bili v Lurdu v dneh od 17. do 25. oktobra, namreč dve skupini iz mariborske škofije in ena skupina iz Ljubljane. Za zadnji dve skupini je v ponedeljek, 24. oktobra, somaševal s sedmimi slovenskimi duhovniki msgr. De Provençères, ki je bil ob reorganizaciji pariške nadškofije imenovan za prvega škofa nove škofije Creteil v okolici Pariza. Med sveto mašo je tudi na kratko pozdravil slovenske romarje in škofov govor prevedel v slovenščino g. Čretnik.

Tej številki »Naše luči« so rojakom iz tega dela Francije priložene poštne nakaznice, da bo vsakdo lahko poravnal naročnino.

Pod Luksemburgom

Tucquegnieux in Aumetz: Slovenka, gospa Lipužičeva, je izgubila moža. Po dolgi mučni boleznii smo ga pokopali dne 24. oktobra. Nesrečni ženi, ki je pred nekaj leti izgubila v alžirskih bojih svojega edinega sina in katero je smrt moža tako pretresla, da mora sedaj iskati zdravja v bolnišnici, izrekamo na tem mestu globoko sožalje. Pokojniku pa naj podeli Vsemogočni večni mir!

Druga novica je veselejša. V soboto, 29. oktobra, je slavilo društvo slovenskih delavcev iz Aumetza štiridesetletnico svoje ustanovitve. Ob tej priliki je organiziralo pevski in godbeni koncert, zaključen s plesom in »vinsko trgatvijo«. Namesto tujih muzikantov je društvo najelo to pot »Vesele rudarje« iz Trbovelj. Udeležba je bila izredno velika. Po uvodnih pozdravih se je ob veselih valčkih in polkah in druge vrste plesih začelo staro in mlado vrteti in trgati vabljive grozde. Za lačne in žejne so bile na razpolago, proti plačilu seveda, kranjske klobase in vinska ali katera druga kapljica. Bilo je mnogo ljudi, Slovencev in Francozov. Ta prireditev je dokazala, da se Slovenci radi snidejo, da se ob slovenskih vižah po domače malo poveselijo in da imajo tudi tujci radi slovenske melodije in zabavo. Mladi aumeški Slovenci so zopet pokazali, da so mojstri v orga-

niziranju in vredni nasledniki svojih očetov. Prireditev je ponovno izpričala, da hoče društvo še dalje ostati nepolitično. Vse priznanje neumornim organizatorjem. Želimo, da bi nas povabili na tako kulturno slovensko veselico vsaj dvakrat v letu.

Naj omenimo še, da se je slovenska kolonija iz Tucquegnieux (tisti, ki so stari nad 65 let) udeležila skupnega kosila starih, na katero so nas povabili zastopniki občine. Kakor v Aumetzu smo bili tudi na pojedini dobre volje in veseli. Ob sklepu smo zapeli: »En hribček bom kupil...«, za kar smo želi splošno odobravanje.

Iz vzhodne Lotaringije

Iz naše pisarne:

V zavesti, da so katoličani pred Bogom odgovorni, da sklenejo cerkveni zakon, so stopili pred oltar: dne 21. 10. v župni cerkvi v Merlebachu Leopold Mišič in Emilija Milanovič, dne 22. 10. pa v Cité des Chênes Rajmund Mauko in Katarina Jablanšček. »Cité des Chênes« pomeni »kolonija hrastov« (tu je bil prej velik gozd samih hrastov). Naj ženin in nevesta stojita trdno kot hrast v močni, živi veri, ki ju bo podpirala v razburkanem življenju te dobe. Oče Karel Jablanšček, veliki dobrotnik naših beguncev, trden v veri (kot vsa družina), naj se tolaži z dejstvom, da imamo tudi v Nancy-u, kamor je odšla hčerka s svojim možem, dobre rojake, zavedne vernike, ki včasih prihajajo ob lepem vremenu čez 100 kilometrov daleč v Merlebach k naši sveti maši. Dne 25. 10. je stopil pred oltar naš rudar Andrej Grašič z Ireno Thommes, oba iz Saint-Avolda, cerkveno poročena v Merlebachu. Pridnemu Andreju, ki ima že čez 30 let dela v rudniku — pa ni potreboval ne zdravnika ne bolnišnice — želimo še nadalje močnega zdravja in vso srečo v družbi dobre Irene. Nekateri še omahujejo, da bi se cerkveno poročili. Ne bojte se stroškov, ne bojte se korakov, ko hitite v cerkev, kjer vas Vsemogočni sprejme kot svoje prijatelje in vas blagoslavlja v vašem življenju! Pridite, ne odlašajte! Tako boste veselje božične noči praznovali v zavesti, da ste storili vse, kar Bog od vas zahteva! Vsem novoporočencem želimo vse dobro!

Vse dobro želimo tudi našim mladim družinam. S pridnim delom in modrim življenjem ter skrbnim ženinim gospodinjstvom ste si prihranili toliko, da ste kupili avto. Naj ta prinaša veselje vsej družini! Možje, nikar ne puščajte doma žene same! Naj ne bo ravno avto povod razdora v družini, kjer ste se tako lepo razumeli, dokler niste imeli avtomobila! Sodišča namreč, žal, ugotavljajo, da je ravno avto zapeljal moža, da je odhitel

Rudarska kolonija Creutzwald v Franciji ob nemški meji nasproti Posarju, katere ime se večkrat omenja v naših poročilih. Vse rojake v tem kraju ob tej priliki prisrčno pozdravljamo.

od doma in pozabil svojo ženo in otroke. Pridite lepo k sveti maši, kot nekateri stalno prihajajo s svojo družinico, pojdite v naravo ali k dobrim prijateljem, da se razvedrite, ne pa da se uniči vaša enotnost in sloga v družini!

Z žalostjo zopet poročamo o smrtih: Izgubili smo dobro mater Frančiško Podgornik iz Stiringa. Umrla je 7. 10. Tolikokrat je prihitela kljub svoji starosti v Habsterdick k Materi božji; za vse lepe praznike je prinašala na Marijin oltar rože, sveče, prejemale pobožno sveto obhajilo, sedaj pa je v 71. letu odhitela po daljši bolezni po Mariji k Jezusu. Dne 11. 10. je bila pokopana v Stiringu. Podpisani bi se ji rad na grobu zahvalil, pa je bil tedaj ravno na zborovanju slovenskih duhovnikov na božjepotnem kraju Maria Rosenberg. Dne 22. 10. nas je zapustil rojak Franc Škorjanec, rojen 1900 v kraju Libanje pri Ormožu. Dolgo let ga je mučila bolezen — kamen na pljučih — in ta mu je zadal smrtni udarec. 24. oktobra je bil cerkveno pokopan v Merlebachu. Od 1949 leta je bil poročen z dobro ženo Tyssen, ki se ni bala trpljenja svojega moža ter mu z vso ljubeznijo stregla, dasi je bilo kar gotovo, da ne bo več zdrav. — Vse naše rajne naj Vse-

mogočni sprejme milostno k sebi, sorodnikom pa še enkrat izražamo globoko sožalje.

Božični prazniki se bližajo. Po raznih kolonijah imajo razne časopise, nekateri pa nobenih razen »Naše luči«. Zato prinašamo tu spored našega bogoslužja za mesec december. V Merlebachu (Hospice Ste. Elisabeth) **vsako nedeljo** kot vedno ob 10. uri sv. maša; pred sv. mašo spoved do 9.45. — V nedeljo, 4. decembra, bo sv. maša v Cité des Chênes ob 15.30 uri; spoved eno uro prej. Svete maše bodo tudi: 6. 12. v Cité Jeanne d'Arc ob 8. uri, spoved pred sv. mašo; 7. 12.: Habsterdick ob 8.15 uri, spoved eno uro prej; 8. 12.: Creutzwald-Neuland ob 8. uri, spoved eno uro prej; 11. 12.: Farébersviller Cité ob 15.30 uri, spoved eno uro prej; 18. 12.: Behren Cité ob 15.30 uri, spoved eno uro pred sv. mašo; 20. 12.: Cité Jeanne d'Arc ob 8. uri, spoved eno uro prej; 21. 12.: Habsterdick ob 8.15 uri, spoved eno uro prej; 22. 12.: Creutzwald ob 8. uri, spoved eno uro prej.

Dne 24. 12. (na sveti večer): ponoči ob 10. uri (22. uri) bo polnočnica v Merlebachu kot vsako leto v Hospice Ste. Elisabeth. Spovedovanje je od 21.—22. ure pred sveto mašo. — Dne 25. dec., na božični praznik, je sv. maša ob 10. uri v Hospice Ste. Elisabeth in

nato še tiha maša ob 11. uri istotam v Merlebachu. Spovedovanje bo od 9.—9.45. ure. — Dne 26. 12. (sv. Stefan): V Creutzwaldu slovenska sv. maša ob 9. uri v Neuland. Spovedovanje bo od 7.—8. ure v Cité Maroc, od 8.—9. ure pa v Cité Neuland. — Dne 27. 12.: Cité Jeanne d'Arc ob 8. uri, spoved pred sv. mašo; dne 28. 12.: Habsterdick ob 8.15. uri; spoved eno uro prej; dne 31. 12. (sv. Silvester): Maša v Merlebachu ob 6. uri, spovedovanje pa nato od 6.30—7.30 ure. Prilika za sveto spoved za bolnike je v ponedeljek, 19. 12., dopoldne v krajih Freyming, Merlebach, Hochwald od 9. ure dalje.

Spovedovanje v župnijski cerkvi v Merlebachu je dne 24. 12. zjutraj od 6.30—8. ure, popoldne pa od 2.—4. ure. V primeru poldnice ali velikega snega ostanite doma! Boste že dobili sporočilo, kdaj bo zopet sv. maša in spovedovanje. — Vsaka sprememba bo pravočasno naznanjena! Preglejte dobro ves program, ohranite to številko »Naše luči«, povejte še drugim!

V želji, da vam božje Dete prinese veliko veselje božične noči, vas pozdravlja Stanko iz Merlebacha.

Italija

Rim. — V torek, 11. oktobra, je daroval naš rojak Aleksander Rajšp iz Sv. Jurija v Slovenskih goricah novo sv. mašo. G. Rajšp je bil prvi fant, ki je po vojni lahko prišel študirat za duhovnika v rimski zavod iz domovine. Stanuje v zavodu Germanik in obiskuje znamenito univerzo Gregorijano. Je iz mariborske škofije.

Ob tej priložnosti so prišli v Rim romarji, ki jih je pripeljal mariborski Kompas; udeležilo se je 115 oseb iz Maribora, Ptuja, Celja in Savinjske doline. Spremljal jih je tudi mariborski škof dr. Držičnik. Ko so bili v cerkvi sv. Petra, so ob veliki množici ljudi mogočno zapeli pesem »Marija, skoz' življenje voditi srečno znaš«. Našo skupino je papež pozdravil v svojem govoru, mariborskemu škofu pa je v posebni avdienci dejal, da pozdravlja vse slovenske vernike in jih rad blagoslavlja.

Gojenci Slovenskega zavoda — trenutno jih je pet — so našli letos zasilno streho pri šolskih bratih. Zavodovo poslopje je namreč šele treba zgraditi. Zaenkrat je kupljeno le zemljišče za zgradbo.

Tiste dni je priromala v Rim še druga, a manjša skupina slovenskih romarjev, pod tehničnim vodstvom ljubljanskega Kompassa. Ti so pozneje obiskali tudi Assisi, San Marino in Sv. Višarje.

Dne 24. oktobra je sv. oče sprejel na razgovor ljubljanskega nadškofa in ob tej priložnosti podelil blagoslov vsem duhovnikom nadškofije, pa tudi slovenskemu katoliškemu tisku.

Nemčija

München

1. novembra popoldne se je lepa skupina Slovencev iz Münchna in okolice zbrala v taborišču Dachau. V tamkajšnji kapeli presv. Krvi se je udeležila maše za vse Slovence, ki so med vojno in po njej po raznih taboriščih in ječah trpeli in umirali za najvišje vrednote: za svobodo, slovenstvo in vero. Po maši so se udeleženci odpeljali na mestno pokopališče k skupnim grobovom, kjer je pokopanih več sto Slovencev, ki so umrli že po prihodu zapadnih zaveznikov v Dachau. Mrak je legel med grobove, na njih pa so utripale v mirnem večeru barvne lučke. Pokopališče na vzpetini, poraslo s smrekami, zalito z mrakom in osvetljevano z lučkami, je nudilo edinstven pogled. Slovenska molitev se je iz srede tega kraja miru dvigala k nebu v prošnji za umrle brate in sestre.

Na desetine Slovencev prihaja iz Slovenije vsak mesec na delo na Bavarsko, zlasti v München. Treba je poiskati nove naslove, dobiti zvezo z na novo prišlimi, da bodo tudi tu v tujini našli oporo za versko in nravno življenje. Nekdo pove nov naslov, drugi drugega. Počasno in zapleteno je to iskanje. Včasih gredo ure in ure za iskanje enega človeka, ki se je pa medtem mogoče preselil na drug naslov. Vsak prišlec dobi pismo, da zve, kje je ob nedeljah slovenska maša, kje si lahko izposodi slovenske knjige ali naroči na »Našo luč« in kje bo našel slovenskega duhovnika, če ga bo potreboval.

Slovenska knjižnica v dušnopastirskem uradu v Münchnu dobiva vedno večji pomen. Naši delavci in delavke najdejo ob večerih in ob sobotah in nedeljah v slovenskih knjigah najboljšo zabavo. Treba bo misliti na povečanje knjižnice, da bo mogla nuditi bravcem vsaj nekaj tistega, kar si želijo.

Življenje med Slovenci v Münchnu postaja iz meseca v mesec bolj živahno. Ne le da je udeležba pri slovenski maši vsako nedeljo kar lepa in da se vselej po maši Slovenci radi pogovorijo, ne le da si izposojajo vedno več knjig v knjižnici in da kupujejo slovenske verske liste in brošure, tudi sicer je čutiti željo, da bi se prosvetno razgibali. Pevski zbor dobiva že konkretne oblike, predavanja s skioptičnimi slikami postajajo stvarnost,

tu in tam je čutiti željo po igranju na odru. Z dobro voljo bo možno uresničiti marsikaj tega, kar bi vsi radi imeli.

Bavarska

Po vsej Bavarski so Slovenci raztreseni, zato je treba od kraja do kraja, od družine do družine, od posameznika do posameznika. Ljudje so veseli duhovnikovega obiska: o marsičem se radi razgovorijo, marsikaj uredijo. Poleg tega se prav po teh obiskih pa obenem po »Naši luči« čutijo povezane z vsemi Slovenci v veliko družino. Kjer jih je več skupaj, tam se zberejo k maši, pri kateri slovensko molijo in pojejo. V zadnjem času sta bili zlasti lepi maši v Augsburgu in Waldkreiburgu; veliko ljudi, lepa molitev in ubrano petje. In koliko veselja je pri takih srečanjih! Je le res, kar pravi star pregovor, da kri ni voda. Slovenec je Slovenca vesel, pa naj ga sreča kjerkoli.

Čestitke k rojstvu in krstu dveh novorojenk: V Nürnbergu je bila 1. oktobra rojena Brigita Hostnik. Krščena je bila prav tam 28. oktobra. Jožetu Matjašiču in njegovi ženi Friedhilde v Grassau pa se je rodila 19. oktobra prvorojenka, ki je dobila pri krstu ime Anja. Obojim staršem naše iskrene čestitke!

Württemberg

H krstu so prinesli v Calwu dne 23. oktobra malo Klavdijo, hčerko Janeza Pahulje iz Ribnice in Ivanke, roj. Globočnik iz Cerkelj na Gorenjskem. V Sielmingenu je bil krščen Bojan Pečarič, sinko prvorojenček Janeza in Marije; v Konstanzu pa Smiljan Prendl, sinko Franca in Anice. Čestitamo staršem in malim.

Sveta dežela v slikah: V nedeljo, 30. oktobra, se nas je zbralo pri slovenski maši v Ravensburgu kar okrog 200 rojakov. Slovenska sv. maša nas res pritegne in se pri njej počutimo kot doma. To pot pa nas je še posebej privabilo pismo župnika Cirila Turka, da nam bo po sv. maši kazal skioptične slike o Palestini. Sam je pred kratkim obiskal mesta Kristusovega življenja in delovanja (Betlehem, Jeruzalem, Nazaret), zato smo bili radovedni, kaj vse je tam videl. In res, poldrugo uro smo v dvoranci Kolpinghausa napeto sledili skioptičnim slikam in razlagi krajev v Palestini, ki stojijo v zvezi s Kristusom. Je res dobro, da človek kaj takega vidi in sliši, da se tako ponovno zave, kako nekaj lepega je biti kristjan in verovati v Kristusa!

Rojaki v Ravensburgu in okolici smo veseli, da bomo imeli odslej redno enkrat na mesec (na 4. nedeljo v mesecu) slovensko sv. mašo,

Tudi v letošnjem letu so slovenski rojaki iz Porurja v Nemčiji v lepem številu poromali v Kevelaer. Na sliki vidimo skupino narodnih noš pred Marijino kapelico.

ki bo vsakokrat ob petih popoldne v kapeli bolnišnice Städtisches Krankenhaus.

Poročili so se: Štefan Turnišek iz Spod. Nagonja pri Rogaški Slatini in Marjeta Barden iz Filovcev pri Mariboru, v župnijski cerkvi Marbach 15. oktobra; stanujeta pa v Benningenu, Am Aurain 11; Franc Brus iz Mojstrane in Angela Žibek iz Prekope pri Štrigovi, v župnijski cerkvi St. Wolfgang v Reutlingenu 22. oktobra; Marijan Vrhovnik iz Depale vasi pri Domžalah in Anica Pečar s Stojanskega vrha ob Krki, v župnijski cerkvi Maria Königin v soboto 29. oktobra; popoldan istega dne v Öhringenu Jože Jenko iz Preske in Brigita Lee iz Djurdjenovca pri Zagrebu. — Vsem parom želimo obilo božjega blagoslova.

Z veseljem ugotavljamo, da je udeležba pri slovenskih mašah v mesecu oktobru povsod vidno narasla, zlasti v Nagoldu, Öhringenu in Wildbadu. V Schwenningenu, kjer je pri

prvem poskusu v septembru bilo 25 udeležencev, se je v nedeljo, 23. oktobra, število skoraj podvojilo.

Ker smo že v adventnem času, začnimo misliti tudi na vredno **pripravo na božič**, predvsem z vrednim prejemom sv. zakramentov. Izven Stuttgarta bo priložnost za sv. spoved pred mesečno sv. mašo, v Stuttgartu pa zlasti zadnje tri dni pred božičem v župnijski cerkvi St. Maria, na sveti večer tako dolgo, dokler cerkve ne zaprejo zaradi priprave na polnočnico.

Novodošli slovenski duhovnik g. Turk je našel stanovanje pri novi katoliški cerkvi v Pliensauer Vorstadt pri Esslingenu, ki je bila pred kratkim posvečena. V tej cerkvi bo zadnje dni pred božičem tudi on na razpolago za sv. spoved. Ponovno omenjamo, da bo odslej v Stuttgartu maša dvakrat na mesec, na prvo in tretjo nedeljo. Poleg tega pa bo v decembru tudi na praznik sv. Štefana. Na božič sam pa bo slovenski duhovnik iz Stuttgarta imel sv. mašo v Schwenningenu.

Južni Baden

Šele sedaj smo zvedeli, da je 28. julija umrl v Lörrachu Adolf Rozman. Pokojni je bil doma od Litije. Kot mlad fant je prišel pred skoraj 50 leti v Nemčijo. Vkljub dolgoletnemu bivanju v tujini je ostal zvest veri in slovenski besedi. Bog mu je prav gotovo poplačal to zvestobo. Gospe Angeli,

roj. Ledinek, ter sorodnikom izrekamo iskreno sožalje.

Porurje

V Oberhausnu-Sterkrade sta se nedavno poročila rojaka Vladimir Križanec iz Trličnega in Martina Kajzer iz Maribora. Čestitamo jima.

Krstili pa smo hčerkico Franca in Karoline Težak, ki je pri krstu dobila ime Karolina. Naj raste v milosti pri Bogu in pri ljudeh! Staršem iskreno čestitamo!

Nizozemska

Za Vse svete smo imeli krasen dan. V Heerlerheide smo se zbrali v župnijski cerkvi, nato pa smo v procesiji šli na pokopališče. Tam je mešani zbor »Zvon« pod vodstvom g. Antona Robeka zapel žalostinko, kateri so po-

zorno prisluhnili tudi holandski verniki. »Zvon« je pomolil in zapel tudi na grobu p. Teotima, nizozemskega frančiškana, ki je dolgo let deloval med nami.

Slovenci iz Holandije so v zelo lepem številu prisostvovali slovenskemu dnevu v Belgiji. Bili so zadovoljni.

Naši pokojni: V Lindenheuvelu je mirno v Gospodu zaspal g. Jože Hudales. Že dalj časa ga je mučila silikoza. Bil je zaveden katoliški mož, zvest član naše skupnosti. Pred leti je ležal v bolnišnici v Celju, kjer je zaman prosil za duhovnika. Te surovosti komunističnega režima do smrti ni mogel pozabiti. Naj počiva v miru! Žalujočim domačim izražamo krščansko sožalje.

Naš božič: Spored za božično spovedovanje pri nas je priložen »Naši luči«. Slovenska polnočnica bo tudi letos v kripti cerkve Mariarade na Homerteweg v Hoensbroeku. Maševal bo uradni pospeševatelj za proglašenje škofa Antona Martina Slomška blaženim dr. Franček Šegula iz Rima. Pridite!

Poroke: V katoliški kapeli v Landskroni sta se 22. oktobra poročila Beno Lakota, doma s Tezna pri Mariboru, in Erika Vidovič, doma iz Stoincev pri Ptujju. Iskreno jima čestitamo in želimo vso srečo in božji blagoslov!

Advent in božič sta pred nami. Slovenski duhovnik bi vam rad sporočil že vnaprej spored slovenske službe božje v adventu in za božič, a mu je to nemogoče. Moral je namreč prevzeti nadomestovanje župnika na župniji v Eskilstuni in ker ne ve vnaprej točnega dneva, kdaj se ta župnik vrne, tudi ne more napraviti programa. Gotovo je samo to, da bo drugo nedeljo v decembru (11. 12.) v župniji Jönköping, na božič v Malmö in Landskroni in za Novo leto v Karlskogi, Degerforsu in verjetno Örebro. O točnejšem sporedu vas bo obvestil.

Obvestilo glede naročnine za »Našo luč«: V tej številki ste na Švedskem vsi prejeli poštne položnice. Da ne bo nepotrebnega nesporazuma in povpraševanja kot druga leta, sporočamo sledeče: Tisti, ki ste že plačali za leto 1966, lahko položnico vržete v stran ali si jo ohranite za spomin ali pa jo drugo leto enkrat uporabite za poravnavo naročnine za leto 1967. Tiste pa, ki vam vest pravi, da dolgujete še za leto 1966 ali pa celo za kako leto več nazaj, lepo prosimo, da položnico uporabite čimprej za namen, za katerega vam je bila poslana. Pojdite na pošto in napišite tam, kjer je črtkan prostor,

Naš štajerski rojak Ferdinand Rozman iz Porurja v Nemčiji si je izbral za ženo Karino Wolf, hčer dobrih krščanskih staršev iz Marla.

koliko mislite plačati; tam, kjer piše »Avsendarens namn och adress« (Pošiljateljovo ime in naslov) napišite (dvakrat: na levi in na

sredi zgoraj) svoje ime, priimek in naslov, in seveda plačate vsoto, kot ste napisali. Zadaj na levi, kjer je prazen prostor, pa napišite, za katera leta plačate »Našo luč« (n. pr. za NL za 1964, 65, 66). Stane za vsako leto 8 kron.

Sporočamo tudi, da bo za prihodnje leto »Naša luč« stala na Švedskem 8,50 kron. Na splošno v vsej Evropi cene za vse reči rastejo, zato se ne smete čuditi, če je tudi naročnina za NL malenkostno narasla. Opazili ste tudi, da so položnice naslovljene na slov. izseljenskega duhovnika na Švedskem. Ta je namreč prevzel poverjenišтво lista za Švedsko in ga preko njega prejimate. Torej je razumljivo, da jo pri njem tudi plačate, ker edino tako je možna kontrola in se vsi skupaj izognemo nepotrebnim nesporazumom.

Švica

Zadnjič smo poročali, da bo prišel v Švico slovenski duhovnik, ki bi oskrboval v dušnem pastirskem oziru naše rojake in rojakinje. Žal moramo javiti, da zaenkrat še ni bilo mogoče urediti zanj vse potrebno. Mnogi rojaki vedo iz lastne skušnje, koliko je treba storiti korakov, preden dobiš vse potrebne dokumente in se uredijo vse zadeve. Večkrat je tako, da dosežeš eno, a se vse ustavi pri drugem.

Za razvedrilo

Oče: »Predno se zaročiš, moraš najprej pogledati, kakšne knjige ima tvoja bodoča žena. Iz knjig moreš preценiti vrednost kakšne osebe.«

Sin: »To sem že napravil, oče. Enkrat sem od strani pogledal v njeno hranilno knjižico in spoznal sem, da je mnogo vredna.«

*

Sodnik: »Priča, prosim, koliko ste stari?« — Priča, že priletna gospa: »Pet in štirideset let in nekaj mesecev.« — Sodnik: »Koliko mesecev? To morate pa že bolj natanko povedati, saj stojite pred sodiščem.« —

Priča končno izjavi s prisiljenim glasom: »Petinštirideset let in stodvajset mesecev.«

*

»Vaša restavracija pa mora res imeti čisto kuhinjo,« je rekel nekdo gospodarju gostilne.

»O, hvala lepa, gospod, za poklon. In če smem vprašati, kako pa to veste?«

»Zato, ker ima pri vas vsaka jed okus po milu.«

*

Med vojno ni bilo vedno povsod dovolj zdravnikov. Ko so nekoč cepili, so povabili tudi živinozdravnika, katerega so potem vsi hvalili, kako krasno zna cepiti,

da nič ne čutiš... Kako neki se je navadil takega cepljenja? — Zdravnik je razložil, da so njegovi pacienti zelo občutljivi in da grizejo, zato se je navadil dati injekcije tako brezhibno.

*

Zdravnikova vdova sreča svojo nekdanjo služkinjo in jo vpraša: »No, Rezika, kako je kaj?« — »Hvala, gospa, zelo dobro sem se poročila.« — »Tako, kaj pa je vaš mož?« — »Dimnikar.« — »Torej umazanega dimnikarja ste vzeli?« — »Gospa, umazan dimnikar je še vedno boljši kakor pa mrtev doktor.«

rojaki po svetu

V **Cordobi v Argentini** je bil posvečen v mašnika g. Jure Langus, salezijanec, iz družine, ki živi v Buenos Airesu. Novomašnik ima že dva brata duhovnika. Eden deluje na argentinski fari, drugi pa je v Adroguaju v slovenskem dijaškem zavodu. V družini je 5 sinov in 6 hčera. Oče je padel kot žrtev komunizma. Čestitamo zgledni in tako preizkušani slovenski materi, ki je lahko videla pred oltarjem tri svoje sinove kot duhovnike.

Slovenski dom v San Justo pri Buenos Airesu je slovesno proslavil 10-letnico obstoja. Ob tej priliki so predvajali izvorni prizor »Mi in domovina«.

V **južno Afriko je dospela** na pomoč dve-ma slovenskima misijonarkama, Ksaveriji Lesjak in Brigiti Bregar, sestra Marija Glorija Škerl. Vse tri so iz reda uršulink. Nova misijonarka je doma iz Vrhpolja pri Vipavi. Pri misijonskem delu želimo novi slovenski misijonarki veliko uspeha.

Bivši misijonar na Kitajskem, lazarist g. Karel Wolbang, živi sedaj v Združenih državah in vodi »misijonsko znamkarsko akcijo«. Organiziral je med Slovenci po svetu zbiranje starih, že rabljenih znamk. Zbrane znamke proda, izkupiček pa pošlje v pomoč slovenskim misijonarjem in misijonarkam. V poslovnem letu 1965 je na ta način spravil skupaj 1155 dolarjev. S pomočjo »odbora znamkarske akcije« jih je razdelil med 40 naših misijonarjev in misijonark.

Sopranistka Dolores Ivančič in basist ljubljanske Opere Ladko Korošec sta v oktobru nastopila po raznih krajih v Združenih državah in nudila poslušavcem, zlasti pa našim rojakom in rojakinjam s svojim umetniškim koncertom veliko duhovnega užitka. Dolores je pela slovenske narodne pesmi, oblečena v slovensko narodno nošo. Glasu basista Korošca v znamenitih operah ljudje ne bodo kmalu pozabili. Povsod sta bila oba deležna navdušenega ploskanja.

Kljub najrazličnejšim oviram, ki se že nad 20 let in še več stavijo na pot idealnim dušam slovenskega naroda, je vendar letos okrepilo Cerkev pri misijonskem delu več misijonskih poklicev. Iz Argentine je odšel v Indijo, odkoder bo po potrebnih študijah odpotoval v Zambijo v Afriko, mladi jezuit

Lovro Tomazin, doma iz Krke na Dolenjskem. V rimskem zavodu Rusiku je bil letos posvečen p. Roman Žužek, jezuit, ki bo deloval med Slovani vzhodnega obreda.

V **Argentini so Slovenci z vso slovesnostjo** proslavili slovenski narodni praznik 29. oktobra. Ta praznik, ki spominja na razpad avstroogrške monarhije in na osamosvojitve Slovencev, je zgodovinskega pomena. Da bi imel tudi simboličen pomen, so ga združili s praznikom slovenske zastave. Največjo pozornost udeležencev pri praznovanju je vzbudil koreografski prikaz Prešernove pesnitve »Lepa Vida«.

Že štirinajstič so imeli letos v avgustu argentinski Slovenci Socialni dan. Ta dan je posvečen predavanjem in razgovorom o tem, kako naj bo življenje družbe urejeno, da bo srečno in po božji volji. Letos sta bili v ospredju dve predavanji. Prvo je govorilo o tem, kakšno vlogo so imeli neduhovniki, laiki, v Cerkvi v teku stoletij. Drugo pa je govorilo o tem, kako je zadnji vesoljni cerkveni zbor začrtal vlogo laikov danes s posebnim spisom »O laičnem apostolatu«.

Sredi Združenih držav je prostrana dežela, ki se imenuje Minnesota. Ob začetku tega stoletja so tja hodili s Kranjskega Slovenci delat v gozdove in v rudnike. Danes je v tej deželi več slovenskih duhovnikov, ki so kar po vrsti graditelji cerkva. Msgr. Schifferer je v Chisholmu zgradil cerkev sv. Jožefa za 800.000 dolarjev. Naš umetnik Gorše mu jo je pomagal okrasiti s svojimi umetninami. G. Janez Šuštaršič je tudi zgradil v svoji fari novo cerkev in župnišče. G. France Gaber sedaj gradi cerkev, župnišče in župnijsko šolo. G. Stanko Dolšina gradi katehetsko središče, njegov brat Janez Dolšina je pa že zgradil tri cerkve in dvoje župnišč. Njegov sosed v Cooku je g. Jože Vovk, ki ima tudi že novo cerkev. Veselimo se velikih del naših duhovnikov za katoliško življenje izročeni jim vernikom. Bog daj, da bi tudi v domovini okoli naše Ljubljane lahko zgradili nove cerkve, saj jih je potreba kar 15, kot so nedavno ugotovili.

V **Jolietu v državi Illinois** v Severni Ameriki so naši rojaki 16. oktobra prav slovesno praznovali 75-letnico svoje župnije sv. Jožefa. Pri pripravah je sodelovalo nad 200 ljudi. Ob tej priložnosti so izdali mično jubilejno spominsko knjigo.

Veseli dogodki

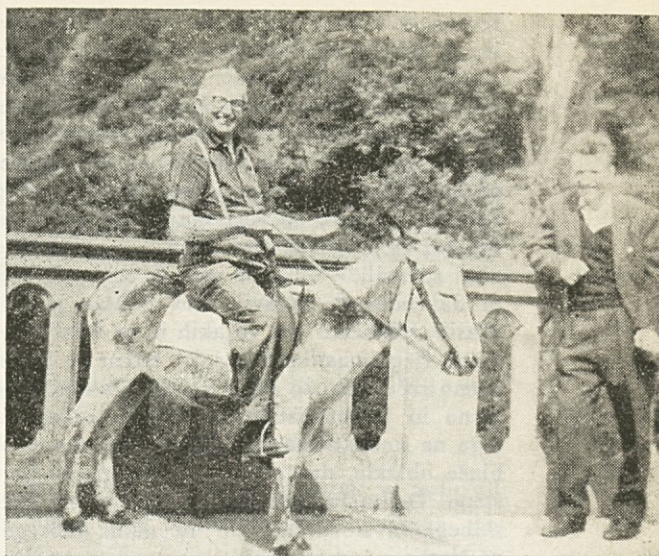
Mladi bravci »Naše luči« najbrž ne vedo, kdo je padar ali šintar. To je nekaj podobnega kakor francoski »homéopathe«. Če si pridobite padarjevo zaupanje, vam bo ta znal dosti povedati o tem, kako zdravi svoje bolnike. Meni so na primer pripovedovali tole in takole:

Živela je žena, stara 45 let, in precej zalita. Odkar so v cirkusu kazali »debelo Rozo«, ki je morala sedeti na dveh stolih, se je tudi te žene, kateri je bilo v resnici ime Tonca, prijelo ime »debela Roza«. In resnici na ljubo moramo tudi povedati, da Tonca ni rabila dveh stolov, čeprav je na vsaki strani nekaj čez viselo, kadar je sedla. Sedela je pa rada, ker so se noge upirale nositi »kvintal« in še nekaj čez. Kvintal nima nič skupnega s »kvinto«, ker to je, kot veste, 100 kil ali bolje povedano 100 kilogramov. Kile namreč ni imela Tonca nobene več, odkar so jo bili zato »propelerirali«, kakor je ona to imenovala.

Lepega pomladanskega dne se je debeluška prizibala k »šintarju«. Povedala je, da bi rada shujšala, ne da bi slabše ali manj jedla, ker da ima »lačno jetiko«. Padar je menil, da bo to težko. Doseči bi to bilo možno edinole z gimnastiko in fizkulturo. Tonca je protestirala: »Nikar me ne pošiljajte drugam! Jaz gimnastike in fizkulture ne poznam, sklepam pa, da morata biti to dve ženski. Jaz imam zaupanje v moške, v ženske pa ne!« Počasi je potem le razumela, da je to telovadba, gibanje.

»K meni boste hodili vsak teden, imam še drugi dve, ki bi se tudi radi olajšali, tako bomo skupno začeli s kuro.« »Kaj, s kuro? Če bom kure jedla, se bom vendar še bolj zredila,« spet ni bila zadovoljna kvintalarica. Zvedela je, da »kura« ni samo kura, ampak da se to pravi tudi zdravljenje. »Na svidenje prihodnji četrtek, pa hlače si kupite, da se boste »neženirano« in neovirano gibali pri telovadbi,« je še pripomnil »doktor«. Nekaj je še hotela Tonca vprašati zaradi hlač, pa je padar ni poslušal, ker je bilo dosti ljudi v čakalnici.

Domov grede je Tonca zavila v prvo modno trgovino. Hlače bi rada, prave zgornje hlače, kakor jih imate vi, je rekla prodajavcu. Vsi so se namuznili, vendar so ji hitro prinesli troje hlač primerne širine. Zaprli so ženo v samotni prostor, da si jih pomeri. Ko so se odprla vrata, so vsi hkrati radovedno

G. Jankovič, pisatelj „Veselih dogodkov“, ko jezdi in si na oslu ogleduje „gavarnijski cirkus“ v Pirenejih ob španski meji blizu Lurda.

pogledali, kakšna bo Tonca v moški obleki. Toda glej žensko takšno kakor prej; v rokah je pa držala raztrgane in zadaj preklane hlače?

»Nimate večjih?« je mirno vprašala. Gospodar trgovine pa ni ostal tako hladnokrven.

»Če ste videli, da so premajhne, zakaj ste jih pa nategovali in vlekli nase?« se je zadr. »Plačali boste sedaj vse, kajti raztrganih ne bo nihče kupil.« — In Tonca, ki ni bila samo debela, ampak tudi petična, je vse pošteno plačala ter odšla h krojaču, kateri ji je iz vseh treh naredil ene same, tako da ni bilo več nevarnosti, da bi se strgale.

Približal se je zaželeni četrtek. Tonca je šla vesela k padarju, kjer sta jo neznani kolegici že čakali. Prišel je »dohtar«, star vojaški »feldbebel«. Eno uro je trajala telovadba. Potrpežljive klientke so se tako spotile, da je vse teklo od njih. »Isto ponavljajte doma, zjutraj pol ure in zvečer pol ure,« jim je zabičal padar z naročilom, naj skušajo priti čez teden dni zopet k njemu, toda nekoliko bolj tanke. Zveste pacientke so na ta način res že prvi mesec shujšale za 5 kg vsaka. Vse bi morda prav dobro poteklo, da niso oblasti padarja zaprle. Debeluharice so vzele advokata, da bi izvlekle »dohtarja« iz luknje, toda ni šlo tako gladko. Zaradi žalosti niso mogle več telovaditi in so se zopet zdebile za 5 kg, če ne

še več. Sodnik je zasliševal kliente in na vrsto je prišla tudi Tonca.

»Ste mu tudi vi nasedli?« je vprašal sodnik. — »Kakšna zdravila vam je dajal? Koliko je zahteval?« — »Nobenih zdravil mi ni dal in ničesar ni zahteval.« — »Čemu ste pa hodili k njemu?« — »Zato, ker sem predebela.« — »Ali ste kaj shujšali?« — »Sem več kot za 5 kg kar prvi mesec.« — »S kakšnimi zdravili?« — »Sem vam že rekla, da mi ni dal nobenih zdravil. Naš dohtar je bil včasih ‚feldbebel‘ pri vojaki in je delal kulturno fizgimnastiko z vojaki, kakor se temu učenoreče. Ako so imeli vojaki pravico kulturno in fizgimnastično se gibati, zakaj bi tega ne smele delati me ženske, saj smo celo hlače oblekle, da je bilo vse v redu in pošteno! Dohtarja nam kar lepo izpustite! Nič slabega ni storil ne vam ne nam, dobrega pa dosti.«

Še bi drdrala Tonca, da je ni sodnik ustavil. — »Še eno vprašanje vam bom stavil,« je rekel predsednik sodišča. »Če boste prav in dobro odgovorili, bomo mogoče res izpustili vašega ‚feldbebelna‘. Povejte nam, zakaj sami doma ne telovadite, saj bi prav toliko zaleglo, kakor če se zvirate in zvijate

pred ‚feldbebelnom‘, poleg tega bi si pa še denar za telovadne hlače prihranili.« — Tonca je napela svoje možgane in dejala, to se pravi, odgovorila z drugim vprašanjem: »Zakaj pa vi sami ne sodite? Imate prisednike, državnega toživca, priče in tako dalje. — Zato, da se veste kako sukati, vam je vse to potrebno, kajneda? No, in da jaz vem, kako sukati svoje ude in razne preobilne dele telesa, moram ravnatoko enega imeti, da mi pove, kateri gib in obrat je pravi in kateri ni. Zdaj veste, kako je, zato se pa še vi prav obrnite in nam vrnite našega pravega dohtarja, ali pa mene namesto njega zaprite! Morda bom ob ričetu tudi shujšala.«

Sodnik si je z obema rokama pogladil brado in brke, da je tako skrnil smeh, nato pa vstal in odločil: »Visoko sodišče se je na podlagi izjav prisotnih prič uverilo, da parda X ni ravnal proti zakonom, zato ga oprosti. Naj se vrne takoj domov!« — Tonci je pa potihoo zašepetal: »Prihodnji četrtek bo gospod feldbebel imel štiri pacientke, poslal mu bom tudi svojo ženo. Dovolj mi je že zlomila in polomila stolov, da o ‚federmadrocih‘ niti ne govorim ne... Hvala vam za feldbebelnov naslov.«

J. J.

Za naše male

Kaj je Miklavž prinesel?

Otroci pregledujejo reči, katere je prinesel Miklavž. Letos je bil posebno priden. Prinesel je jabolka, fige, rožiče, pecivo, čokolade, parkljevo in svojo podobo na lectu,

nove rokavice, novo kapo in novo srajco. Prinesel pa je tudi dolgo šibo z rdečim trakom.

Oče reče: „Šiba bo za hude otroke!“

Francelj pa reče: „Ne, ne, šibo mi je prinesel za šapanjel!“

REZIKA PRIPRAVLJA JASLICE

Ježušček in slavček

(Božična legenda)

Preljubi slavček je bil začetkoma slab pevec, da so ga ljudje zaničevali in poslušali rajši vrabca kakor njega. Tiči so se izkušali, kdo zna najlepše peti, in so končno razsodili, da najlepše poje veseli škrjanec, najgrše pa otožni slavček. Ta sodba je ubogega slavčka tako užalila, da ni mogel ne jesti ne spat.

V tistem kraju so prenočili takrat sv. Jožef, Marija in Ježušček, ko so bežali v Egipt. Sveti Jožef in Marija sta spala, Ježuška pa so od silnega truda tako bolele noge, da ni mogel zaspati.

V temni noči je bilo Ježuščku strašno pušto in žalostno. Globoko je vzdihnil: »Oh, da bi me hotela kratkočasiti zdaj vsaj kaka ptičica s svojim petjem — rad bi prosil zanjo Boga, naj ji podeli najlepši glas med vsemi ptičicami, da bo sebe in ves svet z njimi razveseljevala!«

Slavček sliši Ježuščkove besede in mu začne prepevati in prepeval je tako lepo, tako sladko, da je Ježušček kmalu zadremal in zaspal. Zdaj slavček ni več žaloval, veselo je pel vso noč svojo srečo, božjo čast malega Ježuška in neskončno čast njegove matere Marije.

Že drugi dan so napravili ptiči nov zbor in na tem zboru so soglasno potrdili, da ni bilo ptiča in ga ne bo, ki bi se mogel kosati s slavčkom. In kar so razsodili ptiči, so potrdili tudi ljudje.

Slavček prepeva še zmeraj najrajši in najlepše ponoči, v hvaležen spomin tiste noči, v kateri mu je po Ježuščkovi priprošnji Bog podelil dragoceni dar sladkega, ves svet razveseljujočega petja.

Ježušček in bela lilija

(Božična legenda)

Sv. Jožef, Marija in Ježušček so potovali v Egipt. Pot je bila pušta in peščena. Ježuščku pride v čevlček droben kamenček, da se je moral sezuti in stopiti z boso nogo na gola tla. Tam, kjer je stala bela nožica Ježuškova, je pognala iz peščene zemlje lepa neznana cvetlica — bela lilija, znamenje njegove angelske nedolžnosti in čistosti.

JOZE, PETRČEK IN JURKO
Z MAMICO IN ATOM
OB JASLICAH

Rojaki pišejo

»Prosim, pošiljajte »Našo luč« mojemu sinu, katerega naslov Vam pošiljam ter naročnino. Srce mi krvavi, ko vidim, da ni nikjer tod nobene topline. Le v »Naši luči« najdem toplino. Še mlad je in mora v tujini živeti. Da se ne izgubi, naj mu »Naša luč« svetlo sveti na poti, ki v nebesa vodi. To mu želi zaskrbljena mamica iz Ljubljane, sedaj na obisku pri njem. S pristrčnim spoštovanjem! Z Bogom!« — Nemčija.

»Čudne razmere so tu. Dogovoril sem se z materjo nekega 15-letnega dekleta, da bo prišla k meni iz domovine za služkinjo za leto dni, da ji bom dal določeno plačo, hrano po želji, prosto ob sobotah in nedeljah ter da bom pazil nanjo kot na svojega otroka. Prišla je sem in se kmalu začela vračati pozno domov, ker se je seznanila z nekimi južnimi brati. Neki dan je sploh odšla in pustila listek, da ni bil njen cilj, da bi ostala pri nas. Povedal sem oblastem željo njene matere in da jo naj vsaj spravijo domov, pa so dali prav dekletu, češ da lahko dela, kar hoče. So še drugi žalostni primeri tu. Precej deklet pride sem na podlagi ženitbenih ponudb v slovenskih listih. Poznam neko dekle, ki je prišla na Švedsko s pomočjo neke osebe, pa sploh do nje ni prišla. Že prej jo je izvabil in izkoristil drugi moški, potem pa pustil na cedilu. Nato je izvabil ta človek še drugo in šele, ko jo je hotel zabosti z nožem, so posredovali, a je tudi ta ostala nazadnje na cedilu in celo v drugem stanju.« — U. F., Švedska.

»Ko sem dobil to »Našo luč« v roke, vam ne morem napisati, s kolikšnim veseljem sem bral te prelepe slovenske stavke... Silno me zanima, kako tudi drugi rojaki živijo v tujini in kako se znajdejo. V marsikaterem odstavku najdem v njej tolažilno besedo, tolažilno zame, ki sem tako sam v tem tujem svetu ter tako daleč od prijateljev. Ker se hoče tudi moja teta naročiti na ta list, vas bi prosil, ako imate še katero zadnjo številko, da ji pošljete. Je zvesta katoličanka in čeravno je večkrat utrujena od dela in tudi od starosti, redno hodi v cerkev.« — B. Š., Francija.

Objavite, prosim, za izseljensko nedeljo tele misli, ki bi jih rad povedal vsem rojakom po svetu:

Slovenec sem. Po krvi in jeziku. Bog je tako odločil. Dal mi je slovensko mater, očeta slovenske krvi. Torej se v meni pretaka slovenska kri od prvega trenutka, ko sem bil počet.

Rastel sem v okrilju slovenske hiše. Morda je bila preprosta in skromna, kot je to goriški slavček Simon Gregorčič izpovedal: »Mogočna nisi, ne prostorna, in stavil te umetnik ni...« Slamnata streha in majhna okna. Toda tam so cvetele rože: nagelj, rožmarin, roženkraut. Govorica je bila slovenska. »Ata, mama,« so bile prve besede v jeziku, o katerem je svetniški Slomšek dejal, da je »najdražja materina dota.«

Bog nas je postavil v slovensko okolje. Dal nam je slovensko mater in slovenskega očeta. Mati nas je v slovenski govoricu naučila spoznavati Boga Stvarnika,

Jezusa Odrešenika in njegovo deviško Mater. Ali ni zato prav ta jezik najlepši, najdražji in poleg vere največji zaklad? Božja volja je, da smo se kot Slovenci rodili in njegova volja je, da Slovenci ostanemo. Bog nas je ustvaril kot narod z lastnim jezikom. V dolgi dobi smo si ustvarili lastno kulturo. Imamo svojo častno zgodovino. Ohranili smo se — to majhno in drobno zrnico — med drugimi velikani do današnjih dni. In božja volja je, da se ta razvoj nadaljuje, da se naš narod še bolj razvije in doseže tisto stopnjo, kot jo imajo drugi državni narodi. Kdor ravna drugače, ravna proti zakonom narave, ki je božji zakon. Zanimariti materino besedo in se ji odreči ali jo omalovaževati doma in izven doma, je narodno izdajstvo in narodni zločin.

Naj bo vedno med nami živa slovenska zavest! Če kdo doseže častno mesto v družbi, naj bo zagovornik pravic svojega naroda, iz katerega sta izšla njegov oče in njegova mati.

Kot Slovenec sva ti in jaz člana velike slovenske družine od Mure, Save, Soče, Drave. Povsod ob teh rekah so najine sestre in najini bratje. Različna narečja govore, a vendar smo vsi Slovenci.

Moja prva naloga je: Ostati Slovenec in slovensko izročilo ohranjati v družini in slovenskem okolju (slovenske prireditve, pevske, kulturne in družabne). To je mogoče. Poznamo številne družine, katerih otroci niso hodili v slovenske šole in so danes na visokih šolah, pa lepo govorijo slovensko in za slovenstvo tudi delajo. Naj se le otrok uči tujih jezikov, toda jezik njegovih staršev naj ima v njegovem srcu prvo mesto. S tem bo koristil sebi, narodni skupnosti in družbi. — P. R., Belgija.

Zaglavje na prvi strani 1. številke

Pred 15 leti je izšla prva številka „Naše luči“

S to številko se končava 15 let, odkar je začela izhajati »Naša luč«. Prva številka je izšla za novo leto 1952. Imela je 16 strani in je bila brez platnic. V primeri s številko, ki jo imate pred seboj, pač skromen listič! Kljub temu pa je bil pri rojakih po zapadni Evropi toplo pozdravljen. »Od vsepovsod spodbujajo, naj pogumno nadaljujemo. Sporočiti moramo, da je prva številka pošla. Nekateri bi radi naročili list za rojake v deželah, kjer ni poverjenikov. Tudi tem bomo skušali ustreči.« Tako beremo v drugi številki. Franc Ribič, rudar iz Merlebacha, je list pozdravil s preprosto, a prisrčno pesmijo, v kateri jo primerja z rudarsko svetilko. »Z lučko gorečo v rudnik jaz grem, da rudo predrago kopati začnem. Ta lučka me vodi tud' srečno na dan in srečno veselo domov se podam.« Potem pa pravi rojakom: »Naša luč — časopis nam kliče na glas: Le hranite me, bo dobro za vas! Če boš jo prebiral in zvest ji ostal, ta luč bo pri tebi: ne boš se kesal.« Treba je namreč vedeti, da je bila tedaj večina naših ljudi po zapadni Evropi zaposlena v rudnikih, naj bo to v Franciji, v Belgiji, Nizozemski ali pa v Nemčiji. Mnogi so se spominjali še izseljenskih glasnikov izpred vojne, najprej »Rafaela« in potem »Izseljenskega lista«. Iz domovine so prihajali le sem in tja kakšni listi, ki so govorili le o tem, da naj gredo vsi izseljenci domov. Celo to se je slišalo, da je tisti, ki se ne odpravi za stalno domov, fašist in izdajalec svoje domovine.

Kako so se od tedaj razmere spremenile! Doživeli smo nove valove izseljevanja iz domovine in tega še ni konec. Novi rojaki v zapadni Evropi so se zaposlili na popolnoma drugih krajih kot prejšnji in v rudniku jih že ne dela več veliko. Kdor pazljivo zasledu-

je, kar je pisano v »Naši luči« v teh petnajstih letih, lahko razbere vse te spremembe in dojame utrip našega življa v zapadni Evropi v borbi za vsakdanji kruh in za svobodo v teh letih.

Doslej je izšlo 143 številok „Naše luči“

V prvem letu, to je leta 1952, je naš list izhajal vsak drugi mesec. Izšel je torej šestkrat. Prav tako naslednje leto 1953.

V letu 1954 je začel izhajati vsak mesec, le v počitniških mesecih julija in avgusta je izšel v skupni številki. Izšlo je torej 11 številok.

Od leta 1955 dalje se je ustalila navada, da izide list desetkrat na leto. V letih od 1955 do vključno 1964 poleti ni izšel julija in septembra. Leta 1964 je list dobil malo širšo obliko, leta 1965 in je 1966 izšel vsak mesec razen julija in avgusta.

Skupaj je v vseh 15 letih izhajanja izšlo 143 številok.

Po prvi številki, ki je bila natisnjena v 2000 izvodih, je bilo treba naklado zvišati na 2200 izvodov. Naklade naslednjih prvih številok v letu so bile: leta 1953: 2350, 1954: 2300, 1955: 2250, 1956: 2350, 1957: 2400, 1958: 2700, 1959: 2950, 1960: 3100, 1961: 3750, 1962: 4000, 1963: 5000. Kot vidimo, je naklada lista stalno rasla in še raste.

Nabiramo nove naročnike

Ko zaključujemo to številko, vse dosedanje prijatelje »Naše luči« vabimo, da ostanejo listu zvesti tudi v novem letniku. Vemo, da še veliko rojakov, posebno takih, ki so najbolj razkropljeni, lista nima in sicer predvsem zato, ker jim ga nihče ne ponudi

in ne vedo zanj. Nabiramo nove naročnike. Naročnina je namreč tisti gospodarski temelj, na katerem list stoji. Pomagajte upravi in poverjenikom, da bodo list razširili med vse naše rojake po zapadni Evropi, saj je list namenjen vsem tamkajšnjim Slovencem in Slovenkam.

Z novim letom prehaja uredništvo lista v nove roke. Upamo, da bo nova skupina sodelavcev pri listu urejala list tako zadovoljivo, kot je dosedanja. Vsem dosedanjim uredniškim sodelavcem, ki so iz idealizma in brez plačila, iz ljubezni do rojakov v tujini, iz svojega rodoljubja in iz krščanskega prepričanja pri listu pomagali, naj bo tu izrečena prisrčna zahvala. Prisrčna zahvala naj velja tudi vsem poverjenikom in vsem raznašavcem lista. Njim in ostalim dobrotnikom lista naj Bog stotero poplača!

Ob novem letu — na svidenje!

Uredništvo in uprava »Naše luči«

Ali ste poravnali letošnje naročnino?

Zadnja številka letošnjega letnika »Naše luči« je pred vami.

Ker moramo v tiskarni poravnati račune, postavljamo vprašanje, ali ste poravnali letošnje naročnino? Če ste jo, potem ste vredni zahvale. Če je pa niste, Vas prosimo, da to čim prej storite. Večkrat berete v listu tudi o »tiskovnem skladu«. To so darovi, ki jih darujejo nekateri, ki se zavedajo pomena lista, poleg naročnine, da se pokrijejo stroški izdajanja lista.

Prisrčen Bog plačaj vsem, ki so to leto kaj prispevali v tiskovni sklad »Naše luči«. S tem se po pravici imenujejo lahko tudi oni izdajateljje lista. »Naša luč« namreč nima nobenih državnih ali drugih fondov, ki bi stalno krili primanjkljaj pri listu.

Za tiskovni sklad našega lista smo prejeli od rojakov iz Pas-de-Calais v Franciji 44.— NF. — Bog plačaj!

Mali oglasi

Cenik oglasov: Vsaka beseda 1 avstr. šiling (2 bfr, 0,20 NF, 0,15 DM ali protivrednost). Uredništvo z objavo oglasa ne prevzema nobene odgovornosti glede vsebine oglasa kakor tudi ne glede oglaševalcev, ker jih ne pozna.

Naslov oglaševalca posreduje uredništvo le tistemu, ki v pismu priloži kaj za odgovor (ali mednarodni kupon za odgovor ali denar ali znamko). Pisem za osebe, ki oglašajo, uredništvo ne sprejema. Uredništvo posreduje le naslov oglaševalca.

»Nevidna fronta« je naslov napeto pisani knjigi in vsebuje spomine vojnega atašeja generala Vauhnika iz Maribora na njegovo špijonsko delovanje proti Hitlerju. Dobite jo, če pišete Družbi sv. Mohorja v Celovcu za 100.— šil. broš., 130.— šil. vezano.

Prodaj visokopritlično hišo v Črnomlju, zgrajeno leta 1965. Zgrajena je v modernem stilu, ima centralno kurjavo itd. Vse informacije pri lastniku, ki je začasno v Nemčiji. Naslov posreduje uredništvo »Naše luči« pod zgoraj navedenimi pogoji. (56)

Vesel božič želijo

Podjetje »JODE«, München 2, Marsstraße 15 in njegova podružnica v Stuttgartu, Wagnerstraße 37: električni in fotoaparati, kmetijski in ostali gospodarski stroji, šivalni stroji.

Podjetje Export-Import Jože VIPAVC, 7 Stuttgart-O., Stöckachstraße 20, Nemčija: pralni stroji in hladilniki, televizorji, magnetofoni, kmetijski stroji vseh vrst in radioaparati.

Uradni tolmač v Nemčiji Martin Sopotnik, 413 Moers-Meerbeck, Luisenstraße 23,

prevaja v nemščino listine in razne dokumente iz slovenskega in hrvaškega jezika. Poslovanje je hitro in zanesljivo.

Janko Jankovič, 17, rue de Belgrade, 54 — Tucquegnieux, Francija, prevaja uradne listine, piše prošnje in posreduje v pokojninskih zadevah.

Prevajalska služba v Nemčiji! Hitro in točno prevaja vse vrste dokumentov in listin iz slovenščine in srbohrvaščine v nemščino in obratno dipl. filolog Joseph Arech, 8000 München, Laueningerstraße 42. Pišite mu!

Če kdo ve . . .

Kdor ve kaj o Maksu Založniku, ki je bival pred 20 leti v Metzgergasse 28, v Metz, Lorraine v Franciji, naj se javi družini Matevž Pučko, 57 St. Julien-lez-Metz, 6 route de Thionville, Francija.

in še za smeh

Za tolažbo

Nekega dne sta se na cesti našla dva prijatelja. »Joj, kakšen pa si!« se začudi eden izmed njiju, ko vidi svojega druga vsega obvezanega in potolčenega. — »Oh, to ni nič,« pravi nagovorjeni znanec, smeje se. — »Kako ni nič,« se začudi prvi, »kako moreš vendar kaj takega reči?« — »Veš,« pravi drugi skrivnostno, »če se spomnim na muslimane, ki imajo tudi po deset žen, no, potem me manj boli...«

Previdnost

Dva prijatelja se nekega dne srečata na neki ulici v Varšavi. Eden od njiju ima uho zamašeno z bombažem ter se strašno žalostno drži. — »Kaj pa je s tabo, kaj se ti je zgodilo?« ga vpraša prijatelj. — »Ah, nič posebnega, zob sem si izrul, ker me je tako neznansko bolel, da bi bil kmalu znorel.« — »Tako, čudno, prečudno!« maje prijatelj z glavo. »Kaj so ti ga morda skozi uho izdrli?« — »Seveda,« pravi prijatelj mirno, »ali misliš, da sem tako neumen, da bom v državi, kot je naša, usta odpiral?«

Dober kupec

Cigan je prirajžal preko Kolpe iz Hrvatske v Metliko. S seboj je imel osla in konja. Sreča kmeta, ki se je vračal iz mesta, ga ogovori in vpraša, če potrebuje konja, bi mu ga prodal prav poceni. — Kmet: »Kaj pa hočeš zanj?« — Cigan: »20.000 dinarjev, pa bo vaš!« — Kmet: »Toliko ne dam, komaj polovico tega je vreden. A moj stric bi pa dal 40.000 dinarjev.« — Cigan: »Kje pa je vaš stric?« — Kmet: »Veste, moj stric bi dal, ker je slep, pa bi ne videl, kako mrho prodajate za tak denar.«

Pred sodnijo

Sodnik je imel pred seboj tata, ki je gostilničarju vino kradel. Trdo ga je obdelaval: »Vi potepuh, gostilničarju ste ukradli 6 steklenic vina. Ali imate kak olajševalen izgovor?« — Tat: »O da, gospod sodnik, vino je bilo čisto zanič!«

Od nje je odvisno

Nemški kirurg Langenbeck je razdelil ljudi v dve veliki skupini: tiste, ki operirajo,

in tiste, ki so operirani. Nekoč ga je obiskala prikupna dama, ki naj bi jo operiral nekoliko nad kolenom. Vendar jo je skrbelo, če bo brazgotina ostala vidna. — »To pa je odvisno od vas, kako dolgo krilo boste nosili,« ji je odgovoril kirurg.

Kdo ugane

Bakteriologa Roberta Kocha je obiskal mlad zdravnik. Znanstvenik je imel na bencinskem kuhalniku dobro pokrit lonec, v katerem se je nekaj kuhalo. — »Uganite, kaj se kuha v loncu,« je dejal profesor. — »Oblaste bakterije!« — »Ne.« — »Streptokoki.« — »Ne.« — »Spirohete.« — »Ne.« — »Potem pa si ne morem misliti, kaj bi lahko bilo.« — »Klobase, moj ljubi, klobase.«

Razložila sta si...

Neka gospa je najela novega slugo, pa mu je dejala, ko je nastopil službo: »Da veste, Jože, jaz nimam rada dosti besed; če vam le namignem s prstom, pomeni: Pridite sem!« Sluga Jože pa ji je odgovoril: »Prav, gospa. A tudi jaz sem take vrste človek in, če odkimam z glavo, pomeni: Ne pridem!«

Nima časa za spremstvo

»Me boš spremil do avtobusne postaje, Tomi?« je vprašal gost svojega mladega nečaka. — »Ne morem!« — »Zakaj ne?« — »Ker pojdem takoj k obedu, kakor hitro boš odšel.«

Nadobudni nečak

»Kako gre vašemu nečaku?« je vprašal znanec svojega znanca, gospoda Kovača. — Kovač: »On je iznajditelj!« — Znanec: »Kako pa to in od kdaj?« — Kovač: »Vedno iznajde toliko vzrokov, da me 'napumpa' za denar, da od tega lahko živi.«

Prijeten spomin

Sobarica v hotelu: »Gospod šef! Gost s številke 6 je odpeljal s seboj rjuhe in odejo.« — Hotelir: »Gromska strela! Zdaj šele razumem, zakaj mi je ob slovesu dejal, da jemlje s seboj iz mojega hotela prijeten spomin. Jaz sem pa že imel na sumu tebe.«

NAŠA LUČ

mesečnik za Slovence
na tujem

Izide desetkrat v letu (vsak mesec razen julija in avgusta).

10. številka — letnik 15
December 1966

Dopise za številko, ki izide konec meseca, mora uredni-

štvo prejeti vsaj do 7. v mesecu. Člankov ne vrača.

Za uredništvo odgovarja dr. Janko Hornböck. Založba: Družba sv. Mohorja. Tiska: Tiskarna Družbe sv. Mohorja. Vsi v Celovcu.

Naročnina za list je za vse leto 40 šilingov ali protivrednost: 80 bfr, 8 F, 6,8 švic. fr., 5,50 h. gld, 6,2 DM, 1000 lir. 16 angl. šil., 10 norv. kron, 8 švedskih kron, 10

danskih kron, 2 amer. dolarja, 2 avstralska dolarja. - List lahko naročiš pri bližnjem poverjeniku ali pa naravnost pri upravi v Celovcu.

Uredništvo in uprava imata naslednji naslov: „Naša luč“, Viktringer Ring 26, Celovec, 9020 Klagenfurt, Austria.

Erscheinungsort: Klagenfurt
Verlagspostamt:
A-9020 Klagenfurt
Printed in Austria **P.b.b.**